

SECRETARIAT / SECRÉTARIAT

SECRETARIAT OF THE COMMITTEE OF MINISTERS
SECRÉTARIAT DU COMITÉ DES MINISTRES

COMMITTEE
OF MINISTERS
COMITÉ
DES MINISTRES

Contact: Zoë Bryanston-Cross
Tel: 03.90.21.59.62

Date: 26/01/2022

DH-DD(2022)127

Document distributed under the sole responsibility of its author, without prejudice to the legal or political position of the Committee of Ministers.

Meeting: 1428th meeting (March 2022) (DH)

Communication from an NGO (İfade Özgürliği Derneği (İFÖD – Freedom of Expression Association)) (19/01/2022) in the case of Isikirik v. Turkey (Application No. 41226/09) and reply from the authorities (25/01/2022).

Information made available under Rules 9.2 and 9.6 of the Rules of the Committee of Ministers for the supervision of the execution of judgments and of the terms of friendly settlements.

* * * * *

Document distribué sous la seule responsabilité de son auteur, sans préjuger de la position juridique ou politique du Comité des Ministres.

Réunion : 1428e réunion (mars 2022) (DH)

Communication d'une ONG (İfade Özgürliği Derneği (İFÖD – Freedom of Expression Association)) (19/01/2022) relative à l'affaire Isikirik c. Turquie (requête n° 41226/09) et réponse des autorités (25/01/2022) [**anglais uniquement**].

Informations mises à disposition en vertu des Règles 9.2 et 9.6 des Règles du Comité des Ministres pour la surveillance de l'exécution des arrêts et des termes des règlements amiables.

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ DERNEĞİ

DGI

19 JAN. 2022

SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

RULE 9.2 COMMUNICATION

in the İşikirik Group of Cases v. Turkey (Application No. 41226/09)

by

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ DERNEĞİ (İFÖD)

18 January 2022

An independent non-governmental organization specialized in defending and promoting freedom of expression

DGI Directorate General of Human Rights and Rule of Law
Department for the Execution of Judgments of the ECtHR
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANCE

18.01.2022

Rule 9.2 Communication from İfade Özgürliği Derneği (“İFÖD”) in the Işıkirkık group of Cases v. Turkey (Application No. 41226/09)

1. The submission is prepared by **İfade Özgürliği Derneği** (“İFÖD” – Freedom of Expression Association), a non-profit and non-governmental organization which aims to protect and foster the right to freedom of opinion and expression in Turkey. İFÖD has been informing the Committee of Ministers on the recent developments concerning the persistent failure of Turkish authorities in full and effective implementation of general measures in the **Işıkirkık group of cases** with respect to changes in legislation (articles 220 § 6 and 220 § 7 of the Turkish Criminal Code) and judicial practice in fully aligning the domestic legal framework on the right to assembly and freedom of expression with the European Court’s case law. In this regard, İFÖD has already presented two Rule 9.2 Communications to the Committee of Ministers.¹
2. The aim of this submission is to update the Committee of Ministers with regards to the Constitutional Court’s *Hamil Yakut* pilot judgement (App. No. 2014/6548, 10.06.2021) and problems arising from and in relation to the failure of the Turkish Authorities to amend articles 220 § 6 and 220 § 7 of the Turkish Criminal Code subsequent to the Constitutional Court’s judgment.

Background

3. *Işıkirkık* group of cases concern violations of the applicants’ right to freedom of peaceful assembly and/or freedom of expression. In these cases, the European Court of Human Rights (“**the Court**”) found that articles 220 § 6 and 220 § 7 of the Turkish Criminal Code (“TCC”) were not “foreseeable” considering the extensive interpretation of these provisions by the Turkish domestic courts and the Court decided that the interferences were not prescribed by law. The *Işıkirkık* group of cases **underline structural problems** concerning the full and effective enjoyment of freedom of assembly and freedom of expression as a result of extensive and unforeseeable interpretation and implementation of criminal provisions. The common feature of the group cases was the **authorities’ failure to show** a certain degree of tolerance towards peaceful gatherings and critical expressions.

¹ İfade Özgürliği Derneği Rule 9.2 communication to the CoE Committee of Ministers in relation to the Işıkirkık group of Cases v. Turkey (App. No. 41226/09), DH-DD(2020)81 and DH-DD(2021)494-rev.

İFÖD's Rule 9.2 Submission of January 2020²

4. İFÖD made a Rule 9.2 submission on 21.01.2020 which evaluated the failure of the Turkish authorities in full and effective implementation of general measures in the *İsikirik* group of cases. İFÖD concluded that structural problems stemming from the content and application of relevant provisions continued including the unforeseeable nature of the rules. İFÖD pointed out that no progress has been achieved with regards to the provision of an adequate legislative framework which enables the protection of Articles 10 and 11 and full and effective implementation of *İsikirik* Group cases. İFÖD concluded that **recent legal amendments that the Government pointed out did not meet** the Committee of Ministers' requirement of fully aligning with the Court's case-law in terms of foreseeability and necessity in a democratic society standard. In fact, İFÖD argued that the amended law become even more unforeseeable and more significantly, arbitrary and selective.

The Committee of Ministers 1369th Meeting, 3-5 March 2020 (DH) - Conclusions

5. The Committee, while noting the legislative amendments adopted in 2013, stressed that these "**do not remedy** the fundamental problem with Article 220 §§ 6 and 7 of the Criminal Code as identified by the Court, and therefore invited the authorities to consider more extensive legislative solutions, and to inform the Committee of these **before 31 December 2020**". The Committee also invited the Government "**to provide statistical information** on the number of persons charged and sentenced under article 220 §§ 6 and 7 over the last five years and the types of conduct involved".

The Turkish Authorities' Action Plan of April 2021

6. The Turkish Government submitted an Action Plan regarding the *İsikirik* group of cases on **31.03.2021**.³ In its submission, the Government provided some updates on individual measures and repeated the legislative amendments already brought to the attention of the Committee with the Action Plan of 15.01.2020.⁴ The Government, with some examples from the Court of Cassation and the Constitutional Court, claimed that as a result of the amended law similar violations stemming from article 220 § 6 had been prevented. The Government also claimed that further improvements would be provided with training and awareness-raising activities, with the execution of the principles laid down in the Judicial Reform Strategy 2019 as well as with the new Human Rights Action Plan of 02.03.2021.
7. The Government further informed the Committee about the *Homit Yakut* application (App. No. 2014/6548), which was, at the time, pending before the Constitutional Court. The Government stated that the Constitutional Court would issue a pilot judgement and decide whether article 220 §§ 6 and 7 of the TCC cause a structural problem or not.

İFÖD's Rule 9.2 Submission of May 2021⁵

² Available at https://ifade.org.tr/reports/rule9/IFOD_Rule9_Isikirik_Group_Submission.pdf.

³ See DH-DD(2021)360.

⁴ See DH-DD(2020)38.

⁵ Available at https://ifade.org.tr/reports/rule9/IFOD_Rule9_Isikirik_Group_Submission_2.pdf.

8. Following the Government's Action Plan, İFÖD presented its second Rule 9.2 submission on 03.05.2021 and argued that **the complex and structural problems** observed in the *İsikirik* group cases were **still continuing**. İFÖD further stated that the judicial practice was not in line with the standards set by the European Court. In this respect, İFÖD provided numerous examples in which the European Court had the opportunity to examine the reasoning of the Constitutional Court.⁶ In all of the examples, despite the Court's ruling in *İsikirik* and related cases, the Constitutional Court did not examine whether the interference was prescribed by law. As a result, the European Court has persistently held that Article 10 of the ECHR had been violated, as well as the articles 220 § 6 and 220 § 7 did not meet the Convention standards.
9. İFÖD also drew the attention of the Committee to the Government's failure to meet the Committee's request "to **provide statistical information** on the number of persons charged and sentenced under Article 220 §§ 6 and 7 over the last five years and the types of conduct involved". Consequently, İFÖD concluded that none of the major problems underlined in the *İsikirik* group of cases has been resolved.

The Committee of Ministers' 1406th Meeting, 7-9 June 2021 (DH) – Conclusions

10. The Committee reiterated that the legislative amendments adopted **do not remedy** "the fundamental problem with Article 220 §§ 6 and 7 of the Criminal Code as identified by the Court", invited the authorities to consider more extensive legislative solutions and urged the authorities to provide "statistical or any other available information on the number of persons charged and sentenced under Article 220 §§ 6 and 7 over the last five years and the types of conduct involved or an explanation on why this information is not available".
11. The Committee further called the authorities to provide information regarding the pilot judgement of the Constitutional Court, namely *Hamit Yakut* (App. No. 2014/6548), on whether the Constitutional Court adopted a similar approach to the European Court with respect to addressing the pending applications caused by the implementation of article 220 §§ 6 and 7.

The Turkish Authorities' Action Plan of January 2022

12. On 03.01.2022, the Turkish Government submitted an Action Plan for the Committee's 1428th meeting.⁷ In the Action Plan, the Government claimed that article 220 §§ 6 and 7 of TCC stipulates a "*separate and independent*" offence, and the distinction between the provisions has been established with the criteria set out by the high courts. The Government reiterated its previous arguments on the legislative amendments, reform strategies, and training activities that were already discussed in the Committee's 1406th meeting.
13. In addition, the Government provided general statistics about the application of article 220 of TCC. The statistics indicate the decisions rendered, separately, at the investigation and prosecution stages for the 2016-2020 period. The Government also claimed that high-level

⁶ *Sabuncu and Others v. Turkey*, App. No. 23199/17, 10.11.2020; *Şık v. Turkey* (No. 2), App. No. 36493/17, 24.11.2020; *Atilla Taş v. Turkey*, App. No. 72/17, 19.01. 2021; *Ahmet Hüseyin Altan v. Turkey*, App. No. 13252/17, 13.04.2021; *Murat Aksoy v. Turkey*, App. No. 80/17, 13.04.2021.

⁷ See DH-DD(2022)34.

political messages have been delivered in favour of freedom of speech. In this regard, the Government referred to President Erdoğan's speech of 02.03.2021 as well as the Minister of Justice Abdulhamit Gül's statement of 12.09.2021. The Government further informed the Committee on the Constitutional Court's *Hamit Yakut* pilot judgement, and stated that the Scientific Commission for Criminal Legislation of the Ministry of Justice is working on the findings of the Constitutional Court.

The Constitutional Court's Pilot Judgement in *Hamit Yakut* (App. No. 2014/6548, 10.06.2021)

14. Hamit Yakut was a member of the Peace and Democracy Party ("BDP") which was a pro-Kurdish leftist political party dissolved in 2014. The Supreme Election Committee cancelled the nomination of seven independent candidates supported by BDP in the elections of 12.06.2011. The party representatives decided to issue a press release in Diyarbakır. On 20.04.2011, following the issuing of the press release, BDP supporters protested the decision of the Supreme Election Committee. The police intervened in the protests and among three others, Hamit Yakut was charged by committing an offense on behalf of a terrorist organisation without being a member of such an organisation, participating in an illegal demonstration and refusing to disperse despite the warnings of the officers subject to article 220 § 6 of TCC.
15. On 13.12.2012, the 6th Chamber of the Diyarbakır Assize Court sentenced Hamit Yakut to 3 years and 9 months imprisonment for committing the crime stipulated in article 220§ 6 and he was also sentenced to 6 months imprisonment for participating in an illegal demonstration. Although Hamit Yakut appealed against the decision, the 9th Criminal Chamber of the Court of Cassation upheld the sentence. He lodged an individual application with the Constitutional Court on 06.05.2014. The Constitutional Court delivered its judgement on 10.06.2021, almost seven years after the application had been made.
16. The Constitutional Court in its *Hamit Yakut* decision found that the wording of article 220 § 6 lacks sufficient safeguard against arbitrary interference of the public authorities and this results with unforeseeable convictions.⁸ The Constitutional Court stated that the domestic courts have interpreted the notion of "*on behalf of the organization*" under article 220 § 6 of the TCC in extensive terms.⁹ The Court concluded that article 220 § 6 fails to provide legal certainty in terms of its content, purpose, and scope and that the relevant provisions of the law do not meet the quality of law requirements.¹⁰
17. Notwithstanding, the Constitutional Court exercised the **pilot judgement procedure** to prevent similar issues and resolve the structural problem arising from the application of article 220 § 6.¹¹ Within the scope of article 220 § 6, the Constitutional Court **ceased for a year** to issue judgments involving individual applications that are pending before the Court as well as lodged subsequent to the publication of the pilot judgement.¹² The one-year period began

⁸ See *Hamit Yakut*, App. No. 2014/6548, 10.06.2021, §108.

⁹ *Ibid*, § 131.

¹⁰ *Ibid*, § 116.

¹¹ *Ibid*, § 128.

¹² *Ibid*, § 134.

following the publication of the judgement in the Official Gazette on 03.08.2021. Moreover, the Constitutional Court stressed the **need for a legislative amendment** and sent its judgement to the parliament.¹³ However, neither the Constitution nor the Law on Constitutional Court do require the Parliament to comply with the request of the Constitutional Court.

18. In practice, the Constitutional Court's pilot judgment does not prevent the criminal courts to continue to issue guilty verdicts in article 220 § 6 related prosecutions.

IFÖD's Observations on the Pilot Judgement

19. In the above-mentioned pilot judgement, the Constitutional Court examined the structural problems emerging from article 220 § 6 of TCC.
20. IFÖD would like to draw the Committee's attention to the legislative and judicial practice following the publication of the *Homit Yakut* decision in the Official Gazette on 03.08.2021. Although the Constitutional Court urged a need for a legislative amendment and sent the judgement to the parliament, the deputies belonging to the ruling majority political parties, namely AKP and MHP, have not proposed a bill to amend article 220 § 6 of TCC yet. The only legislative proposal has been made on 17.02.2021 well before the pilot judgement of the Constitutional Court by Ömer Faruk Gergerlioğlu, who is the deputy of the pro-Kurdish Peoples' Democratic Party.¹⁴ This legislative proposal is still pending before the Parliamentary Justice Commission. It should also be noted that since Turkey adopted the new executive system on 09.07.2018, none of the legislative proposals presented by the opposition parties passed in the Parliament.¹⁵ Nevertheless, in the recent Action Plan, the Turkish authorities claimed that the Scientific Commission for Criminal Legislation established under the Ministry of Justice has been working on article 220 § 6 in accordance with the Court's findings. IFÖD would like to note that the Ministry of Justice cannot propose or prepare any legislation because the power of the executive to propose a bill has been abolished by the 2017 constitutional amendments. Thus, there are no concrete signs of progress in terms of aligning article 220 § 6 with European standards or principles set out by the Committee.
21. IFÖD is of the view that instead of resolving the problems arising from the application of article 220 § 6, the **pilot judgement procedure caused new problems**. First, the Constitutional Court's decision to cease the examination of the individual applications in relation to the application of article 220 § 6 of TCC relies on article 75 of the Internal Regulations of the Court.¹⁶ Thus, the right to access to court and the right to an effective remedy enshrined in the Constitution have been limited by the Internal Regulations of the Constitutional Court. Second, the pilot judgment prevents examination of all applications pending before the Constitutional Court and subsequently made for one year without adopting any measure to prevent execution of conviction decisions. Therefore, the Constitutional

¹³ *Ibid*, § 132.

¹⁴ See The Legislative Proposal Regarding Amendment in Anti-Terror Law and Turkish Criminal Code, 2/3388, 12.02.2021, available at <https://www.tbmm.gov.tr/Yasama/KanunTeklifi/288393>.

¹⁵ See <https://www.dw.com/tr/tbmmnin-yasama-karnesi-nas%C4%B1l/a-58295664>.

¹⁶ See <https://www.anayasa.gov.tr/en/legislation/internal-regulations-of-the-court/>.

Court's decision to stop examination of pending applications has exacerbated the violation of the applicants' rights, because their prison sentences will be continued to be executed although the Constitutional Court decided that legal provision to which their conviction based on was unforeseeable. As a result, many have been deprived of their liberty and have been put in prison unnecessarily since the Constitutional Court failed to decide for the necessary precautions.

22. Furthermore, the pilot decision does not include any solution for pending applications even if the Parliament complies with the decision and amends the present provision. Unless article 220/6 of the TCC is abolished, the **amended version of the new provision cannot be applied retrospectively**. As a result of this, even if retrial will be possible since the applications before the Constitutional Court concern final verdicts, the pending cases before the Constitutional Court will not be positively affected. Therefore, the purpose of the postponement of the examination of pending applications remains unclear and inherently problematic.
23. Finally, there is no legal provision in Turkish Law regulating how unconstitutionality in law found by the Constitutional Court in an individual application to be rectified. It is unclear who should prepare and propose a bill aiming to rectify unconstitutionality when the Constitutional Court sends a pilot judgment indicating systemic problems arising from law to the Parliament. Therefore, it is highly unlikely that the parliament will adopt a law amending article 220/6 of the TCC within a year.¹⁷ So, it will take years for the applicants to exhaust the domestic remedies before applying to the European Court.
24. As a result, the prisoners serving their sentence due to their conviction subject to article 220 § 6 will continue to serve their sentence at least one more year before their application may be examined by the Constitutional Court. iFÖD is in the opinion that this practice is in clear violation of the right to access a court.
25. Thus, the pilot judgement of the Constitutional Court did not provide any remedy to challenge the unlawful and arbitrary interference with the fundamental rights and freedoms, and no progress was achieved concerning the legislative framework. Notwithstanding, the victims' application to the Strasbourg Court as well as the potential release of the victims held imprisoned are delayed for one further year. Similarly, in the absence of legal amendments, domestic courts continue to order convictions and disregard the *Hamit Yakut* pilot judgement of the Constitutional Court.
26. Moreover, the Constitutional Court did not follow the European Court's judgment with regards to article 220/7 of the TCC. In *Bakır and Others* (no. 46713/10, final on 03.12.2018), *Imret v. Turkey (No. 2)* (no. 57316/10, final on 03.12.2018) and in some other cases, the European Court has found that the interference resulting from imprisonment under article 314 § 2 of the Criminal Code, on the basis of articles 220 § 7 and 314 § 3 of the TCC was not necessary in a

¹⁷ There are some examples in which the Parliament disregarded the decision of the Constitutional Court. For instance, in the *Süleyman Başmeydan* case (App. No. 2015/6164, 20.06.2019), the General Assembly of the Constitutional Court found that there was a legal gap as to whether confiscation decision to be executed when pronouncement of the judgment was deferred and sent its judgement to the Parliament in 2019. However, since then the Parliament has not taken any action to rectify the legal gap for almost two and half years.

democratic society and there was therefore a violation of Article 11. The Court ruled that the application of article 220/7 of the TCC by the domestic judicial authorities was unforeseeable and the impugned provision did not meet requirements of legality.

27. Nevertheless, the Constitutional Court has not examined whether article 220 § 7 of the TCC meets legality requirements when it was dealing with individual applications. For example, in *Önder Çelik and others*,¹⁸ the applicants, who were all journalists, challenged the legality of their detention on the basis of suspicion of aiding a terrorist organisation on account of changing the editorial policy of the daily Cumhuriyet newspaper and claimed that their right to liberty and freedom of expression had been violated. However, the Constitutional Court did not examine the foreseeability of article 220 § 7 of the TCC.
28. In the recent *Hanifi Yalıçlı* judgement,¹⁹ the General Assembly of the Constitutional Court evaluated the foreseeability of article 220 § 7 of the TCC and found that it meets requirements of legality. As a result, the Court deliberately disregarded the findings of the European Court on article 220 § 7. İFÖD believes it is a matter of grave concern for the Constitutional Court not to follow case-law of the European Court with regards to article 220 § 7 of the TCC.

İFÖD's Comments on the Judicial Practice and Statistics

29. Following the Constitutional Court's pilot judgement, İFÖD observed 14 decisions of the 3rd Chamber of the Court of Cassation (**Annex I**) in which the defendants were charged for, among other offences, committing an offense on behalf of a terrorist organization pursuant to article 220 § 6, and knowingly and willingly aiding and abetting an organization pursuant to article 220 § 7.²⁰ In none of these decisions, the Court of Cassation did refer to the Constitutional Court's *Hamit Yakut* decision or the European Court's *İsikirkir* group of cases. Instead, domestic courts, even at the Court of Cassation level, overlook the principles set out by the Constitutional Court as well as the European Court and they continue to sentence the defendants pursuant to articles 220 § 6 and 7.
30. Nevertheless, in all of the recent decisions, the legal basis of the conviction relies on article 220 § 6 or 7 in conjunction with article 314 of TCC. Thus, whilst the criminal offense laid down in article 220 § 6 and 7 stipulates a different criminal act, in practice, the domestic courts sentence the defendants in conjunction with article 314 of TCC. In this regard, articles 220 § 6 and 7 are still applied for lengthy imprisonment sentences.

¹⁸ *Önder Çelik and others*, App. No. 2016/50971, 02.05.2019.

¹⁹ *Hanifi Yalıçlı* [GK], App. No. 2014/5224, 10.6.2021, §§ 57-105.

²⁰ For the above-mentioned decisions of the 3rd Chamber of the Court of Cassation see Docket no. 2021/5543, Decision no. 2021/8980 dated 22.09.2021; Docket no. 2021/6653, Decision no. 2021/9051 dated 23.09.2021; Docket no. 2021/1618, Decision no. 2021/9064 dated 27.09.2021; Docket no. 2021/2095, Decision no. 2021/9099 dated 28.09.2021; Docket no. 2021/1415, Decision no. 2021/9133 dated 29.09.2021; Docket no. 2021/2543, Decision no. 2021/9135 dated 29.09.2021; Docket no. 2021/3439, Decision no. 2021/9426 dated 11.10.2021; Docket no. 2021/4686, Decision no. 2021/9435 dated 11.10.2021; Docket no. 2021/1815, Decision no. 2021/9465 dated 12.10.2021; Docket no. 2021/834, Decision no. 2021/9498 dated 13.10.2021; Docket no. 2021/1518, Decision no. 2021/9485 dated 12.10.2021; Docket no. 2021/2572 Decision no. 2021/9554 dated 18.10.2021; Docket no. 2021/1612, Decision no. 2021/9566 dated 18.10.2021; Docket no. 2021/3314, Decision no. 2021/9610 dated 19.10.2021.

31. İFÖD is of the opinion that contrary to the Government's arguments, the higher courts continue to deliberately ignore the European Court's jurisprudence as well as continue to disregard the pilot judgement of the Constitutional Court. Thus, a few positive selective decisions cannot be considered as a sign of major improvement while structural problems continue to exist.
32. Moreover, in the 1406th meeting, the Committee urged the Government for the second time "*to provide statistical information on the number of persons charged and sentenced under Article 220 §§ 6 and 7 over the last five years and the types of conduct involved*". Despite the fact that the Government submitted statistical information in its latest action plan, the statistics contain quantitative information related to article 220 in general whereas article 220 of TCC comprises 8 subclauses. The Government also did not clarify the types of conduct considered as a criminal offense under paragraphs §§ 6 and 7. In addition, further explanation is required on whether the statistics involve the sentences in conjunction with article 314 of TCC or not. Thus, the statistics do not meet the Committee's request and İFÖD is not in a position to assess or verify these.

Conclusions and Recommendations

33. İFÖD considers that structural problems observed by the Court and the Committee of Ministers remain and have not been properly addressed by the Turkish authorities.
34. There has been **no progress achieved with regards to the provision of an adequate legislative framework and judicial practice** which enable the protection of Articles 10 and 11 and full and effective implementation of *İsikirik* Group cases.
35. The Committee of Ministers should ask the government to ensure the provision of detailed statistical data (not just quantitative data for article 220 in general) involving articles 220 § 6, 220 § 7, 314 § 1 and 314 § 2 of the TCC with regards to criminal investigations, criminal prosecutions, and the outcome of such prosecutions (guilty, not guilty, suspended sentences, etc.) as well as the types of conduct involved.
36. İFÖD kindly invites the Committee to continue its supervision in this group.

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ DERNEĞİ
Osmanağa Mah. Hasircibaşı Cad.
No:24/4 Kadıköy/İSTANBUL
Kadıköy V.D. 4700644051
Kütük No: 34-235/076

İfade Özgürlüğü Derneği – İFÖD (Turkey)
Web: <https://ifade.org.tr> Twitter: @ifadeorgtr

İfade Özgürlüğü Derneği (“İFÖD”) has been set up formally in August 2017 to protect and foster the right to freedom of opinion and expression. The Association envisions a society in which everyone enjoys freedom of opinion and expression and the right to access and disseminate information and knowledge.

DGI

19 JAN. 2022

SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

Yargıtay 3. CD., E. 2021/834 K. 2021/9498 T. 13.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/834

Karar No.: 2021/9498

Karar tarihi: 13.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Şanlıurfa 5. Ağır Ceza Mahkemesinin 26.11.2018 tarih ve 2016/76 - 2018/803 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma, Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüté bilerek ve isteyerek yardım etmek

Hüküm : 1-Sanık ... hakkında; TCK'nın 314/2, 53/1-2-3, 58/9, 62/1, 63, 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddeleri uyarınca kurulan mahkumiyet kararına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi,

2-Sanık ... hakkında; TCK'nın 314/3 ve 220/7 maddeleri yollamasıyla TCK'nın 314/2, 220/7, 53/1-2-3, 62/1, 63, 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddeleri uyarınca kurulan mahkumiyet kararına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüté bilerek ve isteyerek yardım etmek suçuna ilişkin kesin olarak verilen hükmün, 24.10.2019 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7188 sayılı Kanunun 29. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 286. maddesine eklenen üçüncü fikradaki düzenleme gereğince temyiz yolunun açılması üzerine anılan Kanuna eklenen geçici 5. maddenin 1/f bendinde belirtilen süre içinde temyiz edilmekle;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvuruların süresi, kararın niteliği ve temyiz sebeplerine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Sanık ... müdafii Av. ..."in duruşmalı inceleme talebinin yasal şartları oluşmadığından CMK'nın 299. maddesi gereğince REDDİNE,

Temyiz taleplerinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

Tüm dosya kapsamına göre; "10.05.2016 günü Şanlıurfa-Diyarbakır Karayolu üzerinde genel güvenlik amacıyla Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ve Özel Harekat Şube Müdürlüğü görevlilerince, Diyarbakır istikametinden geliş, Şanlıurfa merkez istikametine doğru Kabahaydar Kavşağının yaklaşık olarak 600 metre ilerisinde oluşturulan uygulama noktası öncesinde bulunan Bölge Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü ekiplerinin ... plaka sayılı mavi renkli HYUNDAI marka ELENTRA model aracın dur ihtarına uymadığı,

3. CD., E. 2021/834 K. 2021/9498 T. 13.10.2021

hızlanarak oluşturulan uygulama noktasına doğru seyir halinde olduğunun bildirilmesi üzerine dur ikazına uymayan aracın lastiklerini patlatmak maksadıyla kapan kurulduğu, şüpheli aracın kapanın üzerinden hızla geçmesi üzerine lastiklerinin tamamının patladığı, şüpheli aracın bu şekilde 100 metre kontrolsüz bir şekilde kayarak SHORTLAND aracına 1,5 metre kala durduğu, yapılan uyarılara rağmen aracın sağ arka koltuğunda oturup ... kimliğini kullanan ancak soruşturma kapsamında PKK/KCK silahlı terör örgütü mensubu HEROKOL kod adlı ... olduğu tespit edilen terörist tarafından açılan ateş üzerine saldırganları etkisiz hale getirmek amacıyla kolluk görevlilerince karşı ateş ile olaya müdahale edildiği, müdahale sırasında araç içerisinde şoför mahallinde bulunan sanık ...'nın kendisini araçtan yere attığı, olay yerinde ölen HEREKOL kod adlı ...'in elinde bir adet tabanca ve aracın arka sol tarafında çanta ve poşet içerisinde iki adet el bombası çıktıgı anlaşılan olayda; sanık ... hakkında Devletin birliği ve ülke bütünlüğünü bozma ve kişiyi yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle tasarlayarak öldürmeye teşebbüs suçlarından İlk Derece Mahkemesince, tehlikeli maddelerin izinsiz bulundurulması veya el değiştirmesi ve 6136 sayılı Kanuna muhalefet suçlarından ise Bölge Adliye Mahkemesince ayrı ayrı beraat kararları verilmesi ve aleyhe temyiz bulunmaması karşısında öncelikle temyiz isteminin sadece silahlı terör örgütüne üye olma suçuna yönelik olduğu belirlenerek yapılan değerlendirmelerde; sanık ...'nın örgütteki konumu ve eylemlerinin yoğunluğuna göre temel ceza belirlenirken alt sınırдан yeteri derecede uzaklaşarak karar verilmesi gerekirken eksik ceza tayini, diğer sanık ...'ın eylemlerinin ise silahlı terör örgütüne üye olma suçunu oluşturduğunun gözetilmemesi TCK'nın 314/3 ve 220/7. maddelerindeki atfın niteliği ve aleyhe temyiz bulunmaması karşısında bozma nedeni yapılmamıştır.

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksiz tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanıklar müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdükleri nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Şanlıurfa 5. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 13.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/1415 K. 2021/9133 T. 29.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/1415

Karar No.: 2021/9133

Karar tarihi: 29.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi :Tekirdağ 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 18.01.2019 tarih ve 2018/5 – 2019/41 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma,

Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte

örgüté bilerek ve isteyerek yardım etme

14.09.2017 (sanık ... yönünden)

Hüküm :1) Sanık ... hakkında;

TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1,

TCK'nın 53, 58/9, 63. maddeleri uyarınca

mahkumiyet kararına ilişkin istinaf

başvurusunun esastan reddi

2) Sanık ... hakkında;

TCK'nın 314/3 ve 220/7-1.cümle maddeleri yollamasıyla TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 220/7-2.cümle, 221/4, 63. maddeleri

uyarınca mahkumiyet kararına ilişkin istinaf

başvurusunun esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri ile sanık ...

Bölge Adliye Mahkemesince sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüté bilerek ve isteyerek yardım etme suçuna ilişkin kesin olarak verilen hüküm, 24.10.2019 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 7188 sayılı Kanunun 29. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 286. maddesine eklenen üçüncü fíkradaki düzenleme gereğince temyiz yolunun açılması üzerine anılan Kanuna eklenen geçici 5. maddesinin 1/f bendinde belirtilen süre içerisinde temyiz edilmekle, tüm sanıklarlarındaki hükümlere ilişkin olarak;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebeplerine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

3. CD., E. 2021/1415 K. 2021/9133 T. 29.9.2021

Sanık ... ve müdafiinin duruşmalı inceleme isteminin, İlk Derece ve Bölge Adliye Mahkemesinde, silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkesi doğrultusunda, savunmaya yeterli imkanın sağlanması ve bu hakkın etkin şekilde kullandırılmış olması, temyiz denetiminde sınırsız şekilde yazılı savunma imkanının kullanılabilme olanağının bulunması karşısında savunma hakkının kısıtlanması söz konusu olmadığından, 01.02.2018 tarihli ve 7079 sayılı Kanunun 94. maddesi ile değişik CMK'nın 299/1. maddesi uyarınca takdirem REDDİNE,

Temyiz taleplerinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

1) Sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüte bilerek ve isteyerek yardım etme suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan incelemede;

Dosya kapsamına göre sanığın eylem ve faaliyetlerindeki saikin gönül ilişkisinden kaynaklanan saiki aşar nitelikte olduğu gözetilerek mahkemece suç vasfının tayininde isabetsizlik görülmemişinden bu yönde bozma isteyen tebliğnamedeki düşünceye iştirak edilmemiştir.

Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüte bilerek ve isteyerek yardım etme suçundan mahkumiyet hükmü kurulurken tayin edilen temel ceza üzerinden önce TCK'nın 220/7. maddesi gereğince indirim uygulandıktan sonra 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddesi gereğince artırım yapılması gerekirken yazılı şekilde uygulama yapılması, sonuç ceza değişmediğinden bozma nedeni yapılmamıştır.

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükme esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık müdafiinin temyiz dilekçesinde ileri sunduğu nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA,

2) Sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan incelemede;

Sanık ve müdafilerinin yerinde görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

Anayasanın 138/1. maddesi hükmü, TCK'nın 61. maddesinde düzenlenen cezanın belirlenmesi ve bireyselleştirilmesine ilişkin ölçütlerle 3/1. maddesinde düzenlenen orantılılık ilkesi çerçevesinde, suçun işleniş biçimini, işlenmesinde kullanılan araçları, işlendiği zaman ve yer, konusunun önem ve değeri, meydana getirdiği zarar ve tehlikenin ağırlığı ile sanığın kasta dayalı kusurunun ağırlığı, güttüğü amaç ve saik de göz önünde bulundurularak işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı olacak şekilde hakkaniyete uygun bir cezaya hükmedilmesi gerekirken teşditin derecesinde yanlışlığa düşülmek suretiyle fazla ceza tayin edilmesi,

Kanuna aykırı, sanık ve müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, bu sebeften dolayı hükmün CMK'nın 302/2. maddesi uyarınca BOZULMASINA, sanığın tutuklulukta geçirdiği süre, atılı suç için kanun maddelerinde öngörülen ceza miktarı gözetilerek tutukluluk halinin devamına, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Tekirdağ 3. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin

3. CD., E. 2021/1415 K. 2021/9133 T. 29.9.2021

bilgi için İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 29.09.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/1518

Karar No.: 2021/9485

Karar tarihi: 12.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 08.11.2017 tarih

ve 2017/47 - 2017/294 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma

..., ..., ..., ..., ... 19.01.2017,

..., ..., ...

21.10.2016,

... 24.10.2016

Hüküm : ... ve ... hakkında

CMK'nın 223/2-e maddesince beraat kararlarına

ilişkin istinaf başvurularının esastan reddi,

..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ...

hakkında TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1,

TCK'nın 62, 53, 58/9 delaleti ile TCK'nın 58/6-7, 5275

sayılı Kanunun 108/4 . maddeleri uyarınca hükmedilen

hapis cezalarına ilişkin istinaf başvurularının esastan

reddi

Temyiz edenler : Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı, sanıklar

..., ..., ... ve

... ile sanıklar müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükümler temyiz edilmekle;

3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

Temyiz edenlerin sıfatları, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Hükmedilen cezanın süresine göre koşulları bulunmadığından sanıklar ..., ..., ..., ... ve ... ile ... müdafilerinin duruşmalı inceleme istemlerinin CMK'nın 299. maddesi gereğince reddine,

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

1-Sanıklar ... ve ... yönünden;

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, mahkemenin özellikle veri inceleme raporlarının muhteviyatı da gözetildiğinde sanıkların yüklenen suçun sanıklar tarafından işlendiğinin sabit olmadığı gerekçesiyle vicdani kanısını kesin, tutarlı ve çelişmeyecek verilere dayandırıldığı anlaşılmakla; Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısının temyiz dilekçesinde ileri sunduğu nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davalarının esastan reddiyle hükümlerin ONANMASINA,

2-Sanıklar ..., ..., ..., ..., ..., ... yönünden;

Toplanan deliller suçun sübata erdiği hususunda vicdani kanaatin oluşması için yeterli olup, şüpheye yer bırakmamış olması karşısında; sanıklar ... ve ...'in ByLock kullanıp kullanmadıklarına ilişkin ayrıntılı ByLock tespit değerlendirme raporlarının beklenmemesi sonuca etkili görülmemiştir.

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyecek verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanıklar ..., ... ve sanıklar müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdürükleri nedenler yerinde görülmediğinden sair temyiz sebeplerinin reddine, ancak;

a-Örgüt mensubu olduğu kabul edilen sanıklar hakkında verilen hapis cezalarının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine karar verilirken uygulama maddesi olarak doğrudan ve yalnızca TCK'nın 58/9 maddesinin gösterilmesi gerekirken yazılı olduğu şekilde 58/6-7 ve 5275 sayılı Kanunun 108/4. maddelerinin yazılması,

b-Silahlı terör örgütüne üye olma suçu temadi eden suçlardan olup sanığın yakalanması ile temadi kesileceğinden, gerekçeli karar başlığında suç tarihinin sanık ... yönünden 21.10.2016 yerine 31.01.2017 - 01.02.2017 - 15.02.2017 olarak gösterilmesi,

Bozmayı gerektirmiş olup sanıklar ..., ... ve sanıklar müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükümlerin bu sebepten dolayı BOZULMASINA, ancak yeniden yargılama yapılmasını gerektirmeyen bu hususların CMK'nın 303/1-c. maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğuundan, gerekçeli karar başlığında suç tarihi bölümünden 31.01.2017 - 01.02.2017 - 15.02.2017 ibaresinin çıkarılarak yerine 20.08.2016 yazılması ve hükümlerdeki "TCK'nın 58/9 maddesi delaletiyle 58/6-7 maddesi gereğince

3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine, 5237 sayılı TCK'nın 58/6-7 maddesi ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanunun 108/4 maddesi gereğince cezanın infazından sonra sanık hakkında denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına," ibaresinin çıkarılarak yerine, "TCK'nın 58/9 maddesi gereğince cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine ve cezanın infazından sonra sanıklar hakkında denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına," yazılması suretiyle sair yönleri usul ve yasaya uygun bulunan hükümlerin DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

3- Sanıklar ..., ..., ... ve ... ile ilgili olarak;

A-... yönünden;

a-Ayrıntıları ve hukuki mahiyeti Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından onanarak kesinleşen Dairemizin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarih, 2015/3 Esas, 2017/3 Karar sayılı ilamında açıklanlığı üzere;

Örgüt üyesi, örgüt amacını benimseyen, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olan ve bu suretle verilecek görevleri yerine getirmeye hazır olmak üzere kendi iradesini örgüt iradesine terk eden kişidir. Örgüt Üyeliği, örgüté katılmayı, bağlanmayı, örgüté hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgüté organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Örgütte yardımında veya örgüt adına suç işlemeye de, örgüt yöneticileri veya diğer mensuplarının emir ya da talimatları vardır. Ancak örgüt üyeliğini belirlemekte ayırt edici fark, örgüt üyesinin örgüt hiyerarşisi dahilinde verilen her türlü emir ve talimatı sorgulamaksızın tamamen teslimiyet duygusuyla yerine getirmeye hazır olması ve öylece ifa etmesidir.

Silahlı örgütü üyelik suçunun oluşabilmesi için örgütle organik bağ kurulması ve kural olarak süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır. Ancak niteliği, işleniş biçimini, meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığı, örgütün amacı ve menfaatlerine katkısı itibarıyle süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk özelliği olmasa da ancak örgüt üyeleri tarafından işlenebilen suçların faillerinin de örgüt üyesi olduğunun kabulü gereklidir. Örgütte sadece sempati duymak ya da örgütün amaçlarını, değerlerini, ideolojisini benimsemek, buna ilişkin yayınıları okumak, bulundurmak, örgüt liderine saygı duymak gibi eylemler örgüt üyeliği için yeterli değildir (Evik, Cürüm işlemek için örgütlenme, Syf 383 vd.).

Örgüt üyesinin, örgüté bilerek ve isteyerek katılması, katıldığı örgütün niteliğini ve amaçlarını bilmesi, onun bir parçası olmayı istemesi, katılma iradesinin devamlılık arz etmesi gereklidir. Örgütte üye olan kimse, bir örgüté girerken örgütün kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla kurulan bir örgüt olduğunu bilerek üye olmak kastı ve iradesiyle hareket etmelidir. Suç işlemek amacıyla kurulmuş örgütte üye olmak suçu için de saatin "suç işlemek amacı" olması aranır (Toroslu özel kısım syf.263-266, Alacakaptan Cürüm İşlemek İçin Örgüt syf. 28, Özgenç Genel Hükümler syf.280).

Suç örgütünün tanımlanıp yaptırıma bağlandığı 5237 sayılı TCK'nın 220. maddesinin 7. fıkrasında yardım fiiline yer verilmiştir. "Örgüt içindeki hiyerarşik yapıya dahil olmamakla birlikte, örgüté bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin, örgüt üyesi olarak" cezalandırılacağı belirtilmiş, anılan normun konuluş amacı, gerekçesinde; "örgüté hakim olan hiyerarşik ilişki içinde olmamakla beraber, örgütün amacına bilerek ve isteyerek hizmet eden kişi, örgüt üyesi olarak kabul edilerek cezalandırılır." şeklinde açıklanmış, 765 sayılı TCK'nın sistemiğinden tamamen farklı bir anlayışla düzenlenen maddede yardım etme fiilleri de örgüt üyeliği kapsamında değerlendirilerek, bağımsız bir şekilde örgütte yardım suçuna yer verilmemiştir.

Yardım fiilini işleyen failin örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmaması, yardımada bulunduğu örgütün

3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

TCK'nın 314. maddesi kapsamında silahlı terör örgütü olduğunu bilmesi, yardımın örgütün amacına hizmet eder nitelikte bulunması yardım ettiği kişinin örgüt yöneticisi ya da üyesi olması gereklidir. Yardımdan fiilen yararlanmak zorunlu değildir. Örgütün istifadesine sunulmuş olması ve üzerinde tasarruf imkanının bulunması suçun tamamlanması için yeterlidir.

Yardım fiilleri örgütte silah sağlama ve terörün finansmanı dışında tahdidi olarak sayılmamıştır. Her ne surette olursa olsun örgütün hareketlerini kolaylaştıran ve yaşantısını sürdürmeye yönelik eylemler yardım kapsamında görülebilir (Yargıtay Ceza Genel Kurulu 11.11.1991 tarih, Esas 9-242, Karar 305). Yardım teşkil eden hareketin başlı başına suç teşkil etmesi gerekmez. Yardım bir kez olabileceği gibi birden çok şekilde de gerçekleşebilir. Ancak yardım teşkil eden faaliyetlerde devamlılık, çeşitlilik veya yoğunluk var ise örgüt üyesi olarak da kabul edilebilecektir.

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde;

Kuruluş, amaç, örgüt yapılanması ve faaliyet yöntemleri Dairemizin 2015/3 Esas sayılı kararında anlatılan ve nihai amacı, Devletin Anayasal nizamını cebir ve şiddet kullanarak değiştirmek olduğu anlaşılan FETÖ/PDY terör örgütünün başlangıçta bir ahlak ve eğitim hareketi olarak ortaya çıkması ve toplumun her katmanın büyük bir kesimince de böyle algılanması, amaca ulaşmak için her yolu mübah gören fakat sözde meşruiyetini sivil alanda dinden, kamusal alanda ise hukuktan aldığı izlenimi vermek için yeterli güce ulaşıncaya kadar alenen kriminalize olmamaya özen göstermesi gerçeği nazara alındığında,

FETÖ/PDY'nin Silahlı terör örgütü olduğuna dair Dairemizce verilen 2015/3 E. 2017/3 sayılı kararı temyiz mercii olarak onayan Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 26.09.2017 tarih, 2017/16.MD-956 Esas, 2017/370 sayılı kararında açıklandığı üzere, "...Bir suç örgütü, baştan itibaren suç işlemek üzere kurulmuş illegal bir yapı olabileceği gibi, legal olarak faaliyet göstermekte olan bir sivil toplum örgütünün sonradan bir suç örgütüne, hatta terör örgütüne dönüşmesi de mümkündür. Bu kapsamında önceden var olan ancak hakkında karar verilmemiş için kamuoyu tarafından varlığı bilinmeyen örgütün hukuki varlık kazanması mahkemeler tarafından verilecek karara bağlı ise de örgütün kurucusu, yöneticileri ya da üyeleri; kuruluş tarihinden veya meşru amaçlarla kurulup daha sonra suç örgütüne dönüştüğü andan itibaren ceza hukuku bakımından sorumlu olacaklardır.

Silahlı terör örgütüne üye olma suçunun doğrudan kastla işlenebildiği gözetilerek, hukuki zeminde faaliyet gösteren ve nihai amacını gizli tutması nedeniyle açıkça bilinmeyen yapılara dahil olan örgüt mensuplarından bir kısmının, oluşumun bir terör örgütü olduğunu bilmeklerini iddia etmeleri durumunda, TCK'nın 30. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hata hükmü uyarınca değerlendirme yapmak gerekecektir.

Kast, suçun kanuni tanımındaki unsurlarını bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesi olup, bu unsurlara ilişkin bilgisizlik, eksik ya da hatalı bilgi, maddi unsurlara ilişkin bir hatadır. Bu hatanın kastın varlığına engel olacak düzeyde bulunması halinde sanığa ceza verilmeyecektir. Suçun maddi unsurlarına ilişkin hata, eylemin suç teşkil etmesi için bulunması zorunlu hususlara ilişkin bir yanılmadır.

Failin, isnat olunan suçun maddi unsurlarına ilişkin hatası esaslı, diğer bir ifadeyle kabul edilebilir bir hata olursa, bu takdirde fail TCK'nın 30. maddesinin birinci fıkrası uyarınca bu hatasından yaralanacak, bunun sonucu olarak yüklenen suç açısından kasten hareket etmiş sayılmayacağından ve suçun taksirle işlenmesi hali de kanunda cezalandırılmıyor ise CMK'nın 223. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi gereğince beraatına karar verilmesi gerekecektir.

FETÖ/PDY Silahlı terör örgütünün, Devletin Anayasal düzenini cebir ve şiddet kullanarak değiştirmek olan nihai amacını gerçekleştirmek için "mahrem alan" şeklinde örgütlenmesi ve devletin silahlı

3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

Kuvvetlerindeki unsurları dikkate alındığında gerekli ve yeterli örgütsel güçce sahip olduğu hususunda tereddüt bulunmamaktadır. Örgütün bu amaç ve yöntemlerini bilen örgüt mensuplarının örgütteki konumları gözetilerek cezalandırılacağı da açıklır. Örgütlenme piramidine göre, beş, altı ve yedinci kat ve kural olarak üç ve dördüncü katlarda bulunan örgüt mensuplarının bu durumda olduklarının kabulu gerekmektedir. Ancak önce dinî bir kültür, ardından da terör örgütü hâline dönüßen FETÖ/PDY'nin, başlangıçta bir ahlâk ve eğitim hareketi olarak ortaya çıkması ve genellikle böyle algılanması, örgütün gayri meşru amaçlarını gizleyip alenen kriminalize olmamaya çalışması ve örgütün kurucusu ve yöneticisi ... hakkında Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesince verilen beraat kararının onanarak kesinleşmesi karşısında, özellikle örgütün sözde meşruiyet vitrini olarak kullanılan diğer katlardaki örgüt mensupları tarafından bilinip bilinmediğinin olaysal olarak TCK'nın 30. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Bu itibarla, sanığın örgütle olan ilişkisini anılan yapının amacının kamuoyunca bilinebilir hale geldiği dönemde kestiğine dair savunması ve tanık beyanlarının denetlenmesi bakımından, özellikle örgütle ilişkisinin hangi tarihe kadar devam ettiğinin şüpheye yer bırakmayacak şekilde ortaya konulmasını teminin iptal ettirilen DIGITURK aboneliğine ilişkin bilgi ve belgelerin celp edilip incelenmesinden sonra hukuki durumunun TCK'nın 30/1 maddesi kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceğinin tartışılmasında zorunluluk bulunduğu gözetilmeden, eksik araştırma ve yetersiz gerekçe ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

b-Silahlı terör örgütüne üye olma suçu temadi eden suçlardan olup sanığın yakalanması ile temadi kesileceğinden, gerekçeli karar başlığında suç tarihinin "21.10.2016" yerine "31.01.2017 - 01.02.2017 - 15.02.2017" olarak gösterilmesi,

B-Sanıklar ..., ... ve ... yönünden;

a-Tüm sanıklar hakkında; Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.09.2017 tarih, 2017/16.MD-956 E. 2017/370 sayılı kararı ile onanarak kesinleşen Dairemizin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarih, 2015/3 Esas 2017/3 sayılı kararında; "ByLock iletişim sisteminin FETÖ/PDY silahlı terör örgütü mensuplarının kullanmaları amacıyla oluşturulan ve münhasıran bu suç örgütünün bir kısım mensupları tarafından kullanılan bir ağ olması nedeniyle örgüt talimatı ile bu ağa dahil olunduğunun ve gizliliği sağlamak için haberleşme amacıyla kullanıldığı her türlü şüpheden uzak, kesin kanaate ulaştıracak teknik verilerle tespiti halinde kişinin örgütle bağlantısını gösteren bir delil olacağı"nın kabul edildiği gözetilerek;

ByLock kullanıcısı olduğunu kabul etmeyen sanıkların, ByLock uygulamasını kullandıklarının kuşkuya yer vermeyecek şekilde teknik verilerle tespiti halinde, bu delillerin suçun sübutu açısından belirleyici nitelikte olması karşısında; ilgili birimlerden ayrıntılı ByLock tespit ve değerlendirme tutanaklarının getirilmesi ile UYAP'ta oluşturulan örgütlü suçlar bilgi bankasında sanıklar hakkında bilgi ve beyan olup olmadığı araştırılarak varsa beyanların aslı veya onaylı suretlerinin dosya kapsamına alınması, varsa ve gerekirse ilgili şahısların tanık sıfatıyla usulüne uygun olarak dinlenmeleri, sanıklar ... ve ... ile ilgili olarak ayrıca istinap aşamasında dosyaya geldiği anlaşılan dijital materyal inceleme sonuçları ile birlikte diğer tüm delillerin CMK'nın 217. maddesi uyarınca duruşmada okunup tartışımasından sonra, sanıkların hukuki durumlarının takdir ve tayini gerekirken yetersiz belgelere dayanarak eksik araştırma ile yazılı şekilde hükmün kurulması,

b-Sanık ... hakkında ayrıca; sanığın ByLock kullandığına ilişkin tespit ve değerlendirme tutanağının getirilmemesi karşısında, mahkumiyetine esas alınan, suçun sübutu, vasfının tayini ve cezanın kişiselleştirilmesi bakımından belirleyici delil olan tanıklar ... ve ...'nun, doğrudan aleni duruşmada sanığın huzurunda veya 5271 sayılı CMK'nın 180/1-2-5 maddesi gereğince SEGBİS kullanılmak ya da anılan Kanunun 181/1 maddesinde öngörülen usule riayet edilmek suretiyle istinabe yoluyla dinlenip AİHS'in 6/3-d

3. CD., E. 2021/1518 K. 2021/9485 T. 12.10.2021

ve Anayasanın 36. maddeleri ile teminat altına alınan “iddia/kamu tanıklarını soruya çekmek veya çektmek” hakkı tanınması gereği gözetilmeden; başka mahkemedede haberdar edilmediği celsede alınan ifade metninin okunması ile yetinilerek CMK’nın 181/1 ve 210. maddelerine muhalefet edilmesi,

c-Kabul ve uygulamaya göre de;

Örgüt mensubu olduğu kabul edilen sanıklar hakkında verilen hapis cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine karar verilirken uygulama maddesi olarak doğrudan ve yalnızca TCK’nın 58/9 maddesinin gösterilmesi gerekirken ayrıca uygulama yeri bulunmayan TCK’nın 58/6,7 maddeleri ile 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanunun 108/4 maddesinin de gösterilmesi,

Kanuna aykırı, Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı, sanıklar ..., ... ile sanıklar müdafilerinin temiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, bu sebeplerden dolayı hükümlerin CMK’nın 302/2. maddesi uyarınca BOZULMASINA, mevcut delil durumu, suçun niteliği ve karar yerinde gösterilen sair nedenler gözetilerek sanık ...’un tahliye talebinin reddi ile tutukluluk halinin devamına, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 12.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/1612 K. 2021/9566 T. 18.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/1612

Karar No.: 2021/9566

Karar tarihi: 18.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : İstanbul 37. Ağır Ceza Mahkemesinin 17.07.2019 tarih ve 2018/171 - 2019/305 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma

Diğer sanıklar yönünden 08.06.2018

Hüküm : Sanıklar hakkında ayrı ayrı; 5237 sayılı Kanunun 314/2, 62/1, 53, 58/9, 63, 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddeleri uyarınca hükmedilen hapis cezalarına ilişkin istinat başvurusunun esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebeplerine göre dosya incelemi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanaatin olduğu, duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

Sanıklar ... ve ... müdafilerinin duruşmalı inceleme istemlerinin 01.02.2018 tarih ve 7079 sayılı Kanunun 94. maddesi ile değişik CMK'nın 299. maddesi uyarınca takdiren REDDİNE,

Sanıklar hakkında silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik yapılan temyiz incelemesinde;

a-) Sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve ... yönünden;

Ayrıntıları ve hukuki mahiyeti Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından onanarak kesinleşen Dairemizin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarih, 2015/3 Esas, 2017/3 Karar sayılı ilamında açıklandığı üzere;

Örgüt üyesi, örgüt amacını benimseyen, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olan ve bu suretle verilecek görevleri yerine getirmeye hazır üzere kendi iradesini örgüt iradesine terk eden kişidir. Örgüt Üyeliği, örgüté katılmayı, bağlanmayı, örgüté hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve

3. CD., E. 2021/1612 K. 2021/9566 T. 18.10.2021

talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Örgüte yardımda veya örgüt adına suç işlemede de, örgüt yöneticileri veya diğer mensuplarının emir ya da talimatları vardır. Ancak örgüt üyeliğini belirlemekte ayırt edici fark, örgüt üyesinin örgüt hiyerarşisi dahilinde verilen her türlü emir ve talimatı sorgulamaksızın tamamen teslimiyet duygusuyla yerine getirmeye hazır olması ve öylece ifa etmesidir.

Silahlı örgütü üyelik suçunun oluşabilmesi için örgütle organik bağ kurulması ve kural olarak süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır. Ancak niteliği, işleniş biçimini, meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığı, örgütün amacı ve menfaatlerine katkısı itibarıyle süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk özelliği olmasa da ancak örgüt üyeleri tarafından işlenebilen suçların faillerinin de örgüt üyesi olduğunun kabulü gereklidir. Örgüte sadece sempati duymak ya da örgütün amaçlarını, değerlerini, ideolojisini benimsemek, buna ilişkin yayınıları okumak, bulundurmak, örgüt liderine saygı duymak gibi eylemler örgüt üyeliği için yeterli değildir (Evik, Cürüm işlemek için örgütlenme, Syf 383 vd.).

Örgüt üyesinin, örgütü bilerek ve isteyerek katılması, katıldığı örgütün niteliğini ve amaçlarını bilmesi, onun bir parçası olmayı istemesi, katılma iradesinin devamlılık arz etmesi gereklidir. Örgüte üye olan kimse, bir örgüté girerken örgütün kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla kurulan bir örgüt olduğunu bilerek üye olmak kasti ve iradesiyle hareket etmelidir. Suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüté üye olmak suçu için de saikin "suç işlemek amacı" olması aranır (Toroslu özel kısım syf.263-266, Alacakaptan Cürüm İşlemek İçin Örgüt syf. 28, Özgenç Genel Hükümler syf.280).

Suç örgütünün tanımlanıp yaptırıma bağlandığı 5237 sayılı TCK'nın 220. maddesinin 7. fıkrasında yardım fiiline yer verilmiştir. "Örgüt içindeki hiyerarşik yapıya dahil olmamakla birlikte, örgütü bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin, örgüt üyesi olarak" cezalandırılacağı belirtilmiştir, anılan normun konuluş amacı, gerekçesinde; "örgüte hakim olan hiyerarşik ilişki içinde olmamakla beraber, örgütün amacına bilerek ve isteyerek hizmet eden kişi, örgüt üyesi olarak kabul edilerek cezalandırılır." şeklinde açıklanmış, 765 sayılı TCK'nın sistematığinden tamamen farklı bir anlayışla düzenlenen maddede yardım etme fiilleri de örgüt üyeliği kapsamında değerlendirilerek, bağımsız bir şekilde örgüté yardım suçuna yer verilmemiştir.

Yardım fiili işleyen failin örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmaması, yardımda bulunduğu örgütün TCK'nın 314. maddesi kapsamında silahlı terör örgütü olduğunu bilmesi, yardımın örgütün amacına hizmet eder nitelikte bulunması yardım ettiği kişinin örgüt yöneticisi ya da üyesi olması gereklidir. Yardımdan fiilen yararlanmak zorunlu değildir. Örgütün istifadesine sunulmuş olması ve üzerinde tasarruf imkanının bulunması suçun tamamlanması için yeterlidir.

Yardım fiilleri örgüté silah sağlama ve terörün finansmanı dışında tahdidi olarak sayılmamıştır. Her ne surette olursa olsun örgütün hareketlerini kolaylaştırın ve yaşantısını sürdürmeye yönelik eylemler yardım kapsamında görülebilir (Yargıtay Ceza Genel Kurulu 11.11.1991 tarih, Esas 9-242, Karar 305). Yardım teşkil eden hareketin başlı başına suç teşkil etmesi gerekmek. Yardım bir kez olabileceği gibi birden çok şekilde de gerçekleşebilir. Ancak yardım teşkil eden faaliyetlerde devamlılık, çeşitlilik veya yoğunluk var ise örgüt üyesi olarak da kabul edilebilecektir.

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde;

Sanıklar hakkında dosya kapsamındaki sanıkların eylemlerinin örgüt hiyerarşisine dahil olduğunu gösterir biçimde çeşitlilik, devamlılık ve yoğunluk içermemesi karşısında sanıkların örgüt üyesi olarak kabul edilmesine yasal olanak bulunmadığı, ancak örgütle iltisaklı dernek üyeliği ve dernek yönetiminde görev almaları ve sanıkların örgüt liderinin talimatı doğrultusunda örgütle irtibatlı Bank Asyadaki hesabına para

3. CD., E. 2021/1612 K. 2021/9566 T. 18.10.2021

yatırması da nazara alındığında eylemlerinin örgüte yardım etme suçunu oluşturacağı gözetilmeksızın suç vasfında yanılıguya düşülerek yazılı şekilde hükümler kurulması,

b-) Sanık ... yönünden;

Dosyaya istinaf aşamasında geldiği anlaşılan ve suçun sübutu yönünden belirleyici delil niteliğinde bulunan 25.09.2019 tarihli ALO 140 ihbar hattına gelen ihbarın araştırılıp, ihbar sahibine ulaşılarak; şahsin duruşmaya getirilerek tanık sıfatıyla dinlenmesi gerektiği ve UYAP'ta oluşturulan örgütlü suçlar bilgi havuzunda sanık hakkında bilgi ve beyan bulunup bulunmadığı araştırılıp, varsa aşama beyanlarının aslı veya onaylı suretleri getirilerek, CMK'nın 217. maddesi uyarınca duruşturulma sanık ve müdafaiine okunup diyecekleri sorulduktan sonra, gerekirse tanık olarak ifadelerine başvurulması, örgüt liderinin talimatı üzerine örgütün amacına hizmet eden ve bankanın yararına yapılan ödeme ve sair işlemler ile dernek yönetiminde görev alınması, örgüt üye olmak suçu bakımından örgütsel faaliyet, tek başına ise örgütte yardım etmek olarak kabul edilebileceği nazara alındığında; sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken eksik araştırma ile yazılı şekilde mahkumiyet kararları verilmesi,

c-) Sanık ... yönünden;

Dosyaya temyiz aşamasında geldiği anlaşılan ve suçun sübutu yönünden belirleyici delil niteliğinde bulunan Hayri Balçıcı'nın soruşturma ve kovuşturma aşamalarındaki ifade örnekleri ile ilgili dava dosyasının getirilerek, Yargıtay denetimine elverişli olacak şekilde onaylı suretlerinin dosya arasına alınması, şahsin duruşmaya getirilerek tanık sıfatıyla dinlenmesi gerektiği, ifadelerinin çelişmesi halinde hangi ifadesine üstünlük tanındığının gerekçelendirilmesi ve UYAP'ta oluşturulan örgütlü suçlar bilgi havuzunda sanık hakkında bilgi ve beyan bulunup bulunmadığı araştırılıp, varsa aşama beyanlarının aslı veya onaylı suretleri getirilerek, CMK'nın 217. maddesi uyarınca duruşturulma sanık ve müdafaiine okunup diyecekleri sorulduktan sonra, gerekirse tanık olarak ifadelerine başvurulması, örgüt liderinin talimatı üzerine örgütün amacına hizmet eden ve bankanın yararına yapılan ödeme ve sair işlemler ile dernek yönetiminde görev alınması, örgüt üye olmak suçu bakımından örgütsel faaliyet, tek başına ise örgütte yardım etmek olarak kabul edilebileceği nazara alındığında; sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken eksik araştırma ile yazılı şekilde mahkumiyet kararları verilmesi,

Kanuna aykırı, sanıklar müdafileri temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebeften dolayı CMK'nın 302/2. maddesi uyarınca BOZULMASINA, sanık ...'nın tutuklulukta geçirdiği süre, bozma nedeni, atılı suç için kanun maddelerinde öngörülen ceza miktarı ve mevcut delil durumu gözetilerek tahliye talebinin reddi ile tutukluluk halinin devamına, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın İstanbul 37. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin bilgi için İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİNE, 18.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/1681 K. 2021/9064 T. 27.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/1681

Karar No.: 2021/9064

Karar tarihi: 27.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Mardin 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 24.12.2018 tarih ve 2016/266 – 2018/417 sayılı kararı

Katılanlar : ..., ..., ..., ..., ...

Suç : Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozma, Kişiyi yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle tasarlayarak öldürme, Kişiyi yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle tasarlayarak öldürmeye teşebbüs, Kişiyi tasarlayarak öldürmeye teşebbüs, Silahlı terör örgütüne üye olma, Silahlı terör örgütüne yardım etme ve tehlikeli maddeleri izinsiz olarak bulundurma veya el değiştirme

Hüküm : Sanıklar ... ve ... yönünden: Tehlikeli maddeleri izinsiz olarak bulundurma veya el değiştirme suçundan ayrı ayrı 6763 sayılı Kanunla değişmeden önceki TCK'nın 174/1, 174/2, 3713 sayılı Kanunun 5/2, TCK'nın 52, 53, 58/9 ve 63. Maddeleri uyarınca (02.12.2015 ve 29.12.2015 tarihli eylemler nedeniyle ayrı ayrı 2 kez)

Kişiyi yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle tasarlayarak öldürme suçundan ayrı ayrı TCK'nın 82/1-a, c, g, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca,

Kişiyi yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle tasarlayarak öldürmeye teşebbüs suçundan ayrı ayrı TCK'nın 82/1-a, c, g, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 35, 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca 7 kez,

Tasarlayarak öldürmeye teşebbüs suçundan ayrı ayrı TCK'nın 82/1-a, c, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 35, 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca 2 kez,

Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozma suçundan

ayrı ayrı TCK'nın 302/1, 3713 sayılı Kanunun 5/1,

TCK'nın 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca,

Sanıklar ... ve ... yönünden,

Tehlikeli maddeleri izinsiz olarak bulundurma veya el değiştirme suçundan ayrı ayrı 6763 sayılı Kanunla değişmeden önceki TCK'nın 174/1, 174/2, 3713 sayılı Kanunun 5/2, TCK'nın 52, 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca,

Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozma suçundan ayrı ayrı TCK'nın 302/1, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 58/9 ve 63. maddeleri uyarınca,

3. CD., E. 2021/1681 K. 2021/9064 T. 27.9.2021

Sanıklar ... ve ... yönünden silahlı terör örgütüne üye olma suçundan TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 62/1, 53/1-2-3, 58/9, 63/1. maddeleri uyarınca hükmedilen mahkumiyet kararlarına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi

Sanık ... yönünden silahlı terör örgütüne
yardım etme suçundan TCK'nın 314/3 ve 220/7.
maddeleri delaletiyle TCK'nın 314/2, 220/7, 3713 sayılı
Kanunun 5/1, TCK'nın 53 ve 63. maddeleri uyarınca
hükmedilen mahkumiyet kararlarına ilişkin istinaf
başvurularının esastan reddi
Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelemesi gereği düşünüldü;

Sanık ... ve ... müdafilerinin duruşmalı inceleme taleplerinin, İlk Derece ve Bölge Adliye Mahkemesinde, silahların eşitliği ve gelişmeli yargılama ilkesi doğrultusunda, savunmaya yeterli imkanın sağlanması ve bu halkın etkin şekilde kullanılmış olması, temyiz denetiminde sınırsız şekilde yazılı savunma imkanının kullanılabilme olanağının bulunması karşısında savunma halkın kısıtlanması söz konusu olmadığından, 01.02.2018 tarihli ve 7079 sayılı Kanunun 94. maddesi ile değişik CMK'nın 299. maddesi uyarınca takdire; sanık ... müdafinin duruşmalı inceleme talebinin ise yasal şartları oluşmadığından CMK'nın 299. maddesi gereğince REDDİNE,

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

Sanık ...'ın dosya kapsamına yansıyan eylemlerinin örgüt üyeliği suçunu oluşturduğu halde delillerin takdirinde hataya düşülerek orgüte yardım olarak değerlendirilmesi, atfın niteliği dikkate alınarak aleyhe temyiz olmadığından bozma sebebi yapılmamıştır.

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükümlere esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tatarlı ve gelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uydugu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık müdafilerinin dilekçesinde ileri sürdüğü nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükümlerin ONANMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304/1. maddesi uyarınca dosyanın Mardin 3. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 27.09.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/1865 K. 2021/9465 T. 12.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/1865

Karar No.: 2021/9465

Karar tarihi: 12.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 28.02.2019 tarih

ve 2018/192 - 2019/82 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma, Silahlı terör örgütüne
yardım etme

31.05.2018 (Sanıklar ..., ... ,

... yönünden)

Hüküm : 1-Sanıklar ..., ... ve

... haklarında TCK'nın 314/2, 3713 sayılı

Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 58/9, 62, 63 maddeleri

uyarınca hükmedilen mahkumiyet kararlarına ilişkin

istinat başvurularının esastan reddi,

2-Sanık ... hakkında TCK'nın 314/3 ve 220/7

maddeleri delaletiyle 314/2, 220/7-2, 3713 sayılı

Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 62 maddeleri uyarınca

hükmedilen mahkumiyet kararına ilişkin istinat

başvurusunun esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri, sanıklar ...,

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvuruların süresi, kararların niteliği ve temyiz sebeplerine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

3. CD., E. 2021/1865 K. 2021/9465 T. 12.10.2021

Tayin olunan cezanın süresi itibariyle yasal şartları oluşmadığından sanıklar müdafileri ile sanık ...'ın duruşma isteminin CMK'nın 299. maddesi gereğince REDDİNE,

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemeye;

I-Sanıklar ..., ... ve ... haklarında kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik yapılan temyiz incelemesinde;

Dosyada mevcut diğer delillerin atılı suçun sübutu için yeterli olduğu görülmekle, sanık ... hakkında ByLock tespit ve değerlendirme tutanağı beklenmeden karar verilmesi sonuca etkili görülmemiştir.

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirilmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyecek verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanıklar müdafii ile sanık ... ve sanık ...'ın temyiz dilekçelerinde ileri sürdürükleri nedenler yerinde görülmemişinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA,

II-Sanık ... hakkında kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan temyiz incelemesinde;

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirilmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyecek verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık müdafiinin temyiz dilekçesinde ileri sürüdüğü nedenler yerinde görülmemişinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddine, ancak;

Sanık hakkında kurulan hükmde TCK'nın 314/2 ve 220/7-2. maddeleri uyarınca belirlenen 1 yıl 8 ay hapis cezasında 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddesi uyarınca 1/2 oranında artırım yapılarak 1 yıl 18 ay hapis cezasına hükmedilip, TCK'nın 62/1. maddesi uyarınca 1/6 oranında indirim yapılarak 1 yıl 13 ay hapis cezasına hükmolenmesi gerekirken yazılı şekilde 2 yıl 1 ay hapis cezası hükmolenmesi suretiyle sanık hakkında yazılı şekilde fazla ceza tayini,

Bozmayı gerektirmiştir, sanık müdafiinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu nedenle BOZULMASINA, ancak bu husus yeniden yargılamayı gerektirmeden CMK'nın 303/1. maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğuundan, hükmün 3. maddesinde "2 YIL 6 AY" ibaresinin çıkarılarak yerine "1 YIL 18 AY" ibaresinin eklenmesi ve hükmün 4. maddesinde "2 YIL 1 AY" ibaresinin çıkarılarak yerine "1 YIL 13 AY" ibaresinin eklenmesi suretiyle diğer yönleri usul ve kanuna uygun bulunan hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın, Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine, kararın bir örneğinin bilgi için Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİNE, 12.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/2095 K. 2021/9099 T. 28.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/2095

Karar No.: 2021/9099

Karar tarihi: 28.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Mersin 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 09.11.2018 tarih ve 2017/123 - 2018/537 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma, Silahlı terör örgütüne üye olmamakla bilerek ve isteyerek yardım etme

(...), 20.02.2018 (...),

08.09.2014 (...)

Hüküm : 1-Sanıklar ..., ... ve ... yönünden TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 58/9, 62 ve 63 maddeleri gereğince mahkumiyetine dair istinat başvurularının esastan reddi,

2-Sanık ...'ın TCK'nın 220/7 maddesi delaletiyle 314/2, 220/7-son cümle, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 53, 62 ve 63 maddeleri gereğince mahkumiyetine dair istinat başvurusunun düzeltilerek esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Sanık ... müdafiinin duruşmalı inceleme talebinin ceza miktarı itibarıyle yasal şartları oluşmadığından CMK'nın 299. maddesi gereğince REDDİNE,

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

I-Sanıklar ..., ... ve ... hakkında verilen mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz itirazlarının incelemesinde;

Sanık ...'nın çocuğunu örgüte müzahir okula göndermesinin ve bilirkişi raporuna göre örgütle iltisaklı Bank Asya nezdindeki rutin bankacılık işlemlerinin müsnet suç yönünden delil ya da örgütsel faaliyet olarak değerlendirilemeyeceği belirlenerek yapılan incelemede;

3. CD., E. 2021/2095 K. 2021/9099 T. 28.9.2021

Sanık ... hakkında, duruşmada dinlenilmeyen ... isimli şahsın, tanık dinleme yetkisi olmayan kolluk tarafından tanzim edilen bilgi alma tutanağı şeklindeki beyanlarının hükmə esas alınması ve sanık hakkında herhangi bir beyanı olmayan ...'ın "sanığın 2002-2003 yıllarında Diyarbakır'da esnaflardan sorumlu olduğunu beyan ettiği" şeklinde dosya kapsamıyla uyumlu olmayan gerekçeye yer verilmesi, dosyadaki diğer deliller nazara alındığında sonuca etkili görülmemiştir.

Sanık ... hakkında mevcut diğer delillerin atılı suçun sübutu açısından yeterli olduğu anlaşılmakla, istinat aşamasında dosyaya giren ByLock tespit ve değerlendirmeye tutanağı beklenilmeden karar verilmesi sonuca etkili bulunmamıştır.

Yargılama sürecindeki usul işlemelerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmə esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanıklar ..., ... ve ... müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdüğü nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle sanıklar hakkındaki hükümlerin ONANMASINA,

II-Sanık ... hakkında verilen hükmə yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde;

1-BDDK'nın 29.05.2015 tarihli kararı ile temüttü hariç ortaklık hakları ile yönetim ve denetimi Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna devredilen ve 22 Temmuz 2016 tarihli kararı ile de 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 107. maddesinin son fıkrası gereğince faaliyet izni kaldırılınca kadar yasal bankacılık faaliyetlerine devam eden, FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile iltisaklı Asya Katılım Bankası A.Ş'de gerçekleştirilen rutin hesap hareketlerinin örgütsel faaliyet ya da örgüte yardım etmek kapsamında değerlendirilemeyeceği gözetilerek, örgüt liderinin talimatı üzerine örgütün amacına hizmet eden ve bankanın yararına yapılan ödeme ve sair işlemlerin, örgüte üye olmak suçu bakımından örgütsel faaliyet, tek başına ise örgüte yardım etmek olarak kabul edilebileceği nazara alındığında;

Sanık hakkında tanzim edilen 09.02.2018 tarihli bilirkişi raporuna göre, örgüt liderinin talimatından önceki dönemde aktif olarak kullandığı hesabına talimattan sonra da para yatırmaya devam eden, ayrıca bankanın yönetiminin TMSF'ye geçtiği 2015 Mayıs ayından sonra da aynı şekilde bu hesaba farklı meblağlarda para yatıran sanığın, hesabını rutin olarak kullandığı, örgüt liderinin talimatıyla hareket ettiğinin her türlü şüpheden uzak kesin şekilde ortaya konulmadığı, dosya kapsamından sanığın eylemlerinin, konum ve kişisel özellikleri de dikkate alındığında sempati ve iltisak boyutunda kaldığı gözetilerek atılı suçtan beraatine karar verilmesi gerekliden yazılı şekilde hükmə kurulması,

2-Kabul ve uygulamaya göre;

a-Sanık hakkında silahlı terör örgütüne bilerek ve isteyerek yardım etme suçundan hükmə kurulurken uygulama maddesinin "TCK'nın 220/7 ve 314/3 maddeleri yollamasıyla TCK'nın 314/2. maddesi" yerine, "TCK'nın 220/7 maddesi delaleti ile TCK'nın 314/2" olarak gösterilmesi,

b-Silahlı terör örgütüne yardım etme suçundan İlk Derece Mahkemesince hükmə kurulan suç tarihinin yardım niteliğindeki en son eylem tarihi olan "08.09.2014" yerine İlk Derece ve Bölge Adliye Mahkemesi karar başlıklarında "29.09.2016" olarak yazılması,

Kanuna aykırı olup, sanık müdafiinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan sanık

3. CD., E. 2021/2095 K. 2021/9099 T. 28.9.2021

hakkındaki hükmün bu nedenlerle BOZULMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Mersin 7 Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin bilgi için Adana Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 28.09.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/2543 K. 2021/9135 T. 29.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/2543

Karar No.: 2021/9135

Karar tarihi: 29.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Karabük Ağır Ceza Mahkemesinin 26.02.2019 tarih ve 2018/189 – 2019/95 sayılı kararı

3) ..., 4) ...

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma, Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüté bilerek ve isteyerek yardım etme, Resmi belgede sahtecilik

Hüküm : 1) Sanık ... hakkında;

A- 3713 sayılı Kanunun 3/1 maddesi yollamasıyla

TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1,

TCK'nın 53, 58/9 maddesi yollamasıyla 58/6, 63.

maddeleri uyarınca mahkumiyet kararına ilişkin

istinaf başvurusunun esastan reddi,

B- TCK'nın 204/1, 3713 sayılı Kanunun 5/1,

TCK'nın 53, 63. maddeleri uyarınca mahkumiyet

kararına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi

2) Sanıklar ... ve

... hakkında ayrı ayrı; TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 62, 53, 58/9 maddesi yollamasıyla 58/6, 63. maddeleri uyarınca mahkumiyet kararına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi,

3) Sanık ... hakkında;

TCK'nın 314/3 ve 220/7 maddeleri delaletiyle

TCK'nın 314/2, 220/7-2.cümle, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 62, 53. maddeleri uyarınca mahkumiyet

kararına ilişkin istinaf başvurusunun esastan reddi

3. CD., E. 2021/2543 K. 2021/9135 T. 29.9.2021

Temyiz edenler : Sanıklar müdafileri ve sanık ...

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvuruların süresi, kararın niteliği ve temyiz sebeplerine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Sanık ... ve müdafinin duruşmalı inceleme taleplerinin İlk Derece Mahkemesinde, silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkesi doğrultusunda, savunmaya yeterli imkanın sağlanması ve bu hakkın etkin şekilde kullandırılmış olması, istinaf ve temyiz denetiminde sınırsız şekilde yazılı savunma imkanının kullanılabilme olanağının bulunması karşısında savunma hakkının kısıtlanması söz konusu olmadığından 01.02.2018 tarihli ve 7079 sayılı Kanunun 94. maddesi ile değişik CMK'nın 299. maddesi uyarınca takdiren, sanık ... müdafinin duruşmalı inceleme talebinin ise yasal şartları oluşmadığından CMK'nın 299. maddesi gereğince ayrı ayrı REDDİNE,

1) Sanık ... hakkında Resmi Belgede sahtecilik suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan incelemede;

Resmi Belgede sahtecilik suçuna ilişkin Bölge Adliye Mahkemesinin kararı, verilen cezaların tür ve süresine göre CMK'nın 286/2-b maddesi gereğince temyiz edilemez nitelikte olduğundan sanık ve müdafinin temyiz istemlerinin CMK'nın 298. maddesi gereğince REDDİNE,

Temyiz taleplerinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

2) Sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgütte bilerek ve isteyerek yardım etme suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan incelemede;

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksizin tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık müdafinin temyiz dilekçesinde ileri sürdüğü nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA,

3) Sanıklar ... ve ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik yapılan incelemede;

Sanık ... hakkında dosyada mevcut diğer delillerin atılı suçun sübutu için yeterli olduğu görülmekle, ByLock tespit ve değerlendirme tutanağı beklenmeden karar verilmesi sonuca etkili görülmemiştir.

Yargılama sürecindeki usulü işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksizin tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanıklar müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdükleri nedenler yerinde görülmediğinden

3. CD., E. 2021/2543 K. 2021/9135 T. 29.9.2021

CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddine ancak;

Örgüt mensubu olduğu kabul edilen sanıklar hakkında verilen cezaların, mükerirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine karar verilirken uygulama maddesi olarak karar yerinde sadece TCK'nın 58/9 maddesinin gösterilmesi gerekikten, anılan madenin atif maddesi olarak kabulü ile uygulama yeri bulunmayan TCK'nın 58/6 maddesi gereğince tekerrür uygulanmasına karar verilmesi,

Kanuna aykırı, sanıklar müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebeple BOZULMASINA, ancak yeniden yargılama yapılması gerektirmeyen bu hususun 5271 sayılı CMK'nın 303/1-c maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğuundan; hükmün D) bendinin 7) numaralı fıkrasından "yollaması ile aynı yasanın 58/6. maddesi" ibaresinin çıkartılması suretiyle diğer yönleri usul ve kanuna uygun olan hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

4) Sanık ... hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik yapılan incelemede;

Sanık ve müdafiinin yerinde görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddine ancak;

A- Anayasanın 138/1. maddesi hükmü, TCK'nın 61. maddesinde düzenlenen cezanın belirlenmesi ve bireyselleştirilmesine ilişkin ölçütlerle 3/1. maddesinde düzenlenen orantılılık ilkesi çerçevesinde, suçun işleniş biçimini, işlenmesinde kullanılan araçları, işlendiği zaman ve yer, konusunun önem ve değeri, meydana getirdiği zarar ve tehlikenin ağırlığı ile sanığın kasta dayalı kusurunun ağırlığı, gittiği amaç ve saik de göz önünde bulundurularak işlenen fiolin ağırlığıyla orantılı olacak şekilde hakkaniyete uygun bir cezaya hükmedilmesi gerekikten teşditin derecesinde yanlışlıkla düşülmek suretiyle fazla ceza tayin edilmesi,

B- Örgüt mensubu olduğu kabul edilen sanık hakkında verilen cezanın, mükerirlere özgü infaz rejimine göre çektilmesine karar verilirken uygulama maddesi olarak karar yerinde sadece TCK'nın 58/9 maddesinin gösterilmesi gerekikten, anılan madenin atif maddesi olarak kabulü ile uygulama yeri bulunmayan TCK'nın 58/6 maddesi gereğince tekerrür uygulanmasına karar verilmesi,

Kanuna aykırı, sanık ve müdafiinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, bu sebeplerden dolayı hükmün CMK'nın 302/2. maddesi uyarınca BOZULMASINA, sanığın tutuklulukta geçirdiği süre, atılı suç için kanun maddelerinde öngörülen ceza miktarı gözetilerek tutukluluk halinin devamına, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Karabük Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin bilgi için Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 29.09.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/2572 K. 2021/9554 T. 18.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/2572

Karar No.: 2021/9554

Karar tarihi: 18.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ağır Ceza Mahkemesi

Suça sürüklelenen çocuk : ...

Suç : Terör örgütü propagandası yapmak, Göreviaptırmamak için direnme, 2911 sayılı Kanunun 32/1, 33/1. maddelerine muhalefet etme, Tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması, Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme

20.03.2012 (Diğer suçlar bakımından)

Hüküm : 1-)18.04.2011 ve 20.03.2012 tarihli "Terör örgütünün propagandasını yapma" suçundan (2 kez); 3713 sayılı Kanunun 7/2, TCK'nın 31/3, 50/3-1(a), 52/2-4, 63. maddeleri uyarınca mahkumiyet,

2-)20.03.2012 tarihli "Göreviaptırmamak için direnme" suçundan; 2911 sayılı Kanunun 32/2 maddesi yollamasıyla TCK'nın 265/1-3-4, 31/3, 50/3-1(a), 52/2-4, 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet,

3-)20.03.2012 tarihli eylemi nedeniyle; 2911 sayılı Kanunun 32/1, TCK'nın 31/3, 50/3-1(a), 52/2-4, 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet,

4-)20.03.2011 tarihli eylemi nedeniyle; 2911 sayılı Kanunun 33/1, TCK'nın 31/3, 50/3-1(a), 52/2-4, 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet,

5-)20.03.2011 tarihli "Tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması" suçundan; 2911 sayılı Kanunun 33/1 maddesi yollamasıyla TCK'nın 174/1-2, 31/3, 61/8, 52/2-4, 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet,

6-) TCK'nın 220/6 maddesi yollaması ile 314/2, 220/6, 31/3, 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet

Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

1-)Suça sürüklelenen çocuk hakkında tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması, göreviaptırmamak için direnme ve silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme suçlarından kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik temyiz istemlerinin incelenmesinde;

Bozmaya uyularak yapılan yargılama sonunda toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanığın suçunun sübutu kabul olay niteliğine ve kovuşturma sonuçlarına uygun şekilde vasfi tayin edilmiş, cezayı azaltıcı sebebin niteliği takdir kılınmış, savunmalarıinandırıcı gerekçelerle reddedilmiş, incelenen dosyaya göre verilen hukümde bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan; suça sürüklelenen çocuk müdafiinin temyiz itirazlarının reddiyle hükümlerin ONANMASINA,

2-)Suça sürüklelenen çocuk hakkında terör örgütü propagandası yapmak, 2911 sayılı Kanunun 32/1 ve

3. CD., E. 2021/2572 K. 2021/9554 T. 18.10.2021

33/1. maddelerine muhalefet etme suçlarından kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik temyiz isteminin incelenmesinde;

Suç tarihlerinde 15-18 yaş grubunda olan suça sürükleen çocuğa yüklenen suçlar için öngörülen cezaların türü ve üst sınırlarına göre, TCK'nın 66/1-e, 66/2. ve 67/4 maddelerinde öngörülen 7 yıl 12 aylık olağanüstü dava zamanaşımının, suç tarihi ile inceleme tarihi arasında gerçekleştiği anlaşılmakla hükmün BOZULMASINA, ancak bu husus yeniden yargılama yapılmasını gerektirdiğinden 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 CMUK'un 322. maddesi uyarınca suça sürükleen çocuk hakkında kamu davasının zamanaşımı nedeniyle DÜŞMESİNE, 18.10.2021 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/3314 K. 2021/9610 T. 19.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/3314

Karar No.: 2021/9610

Karar tarihi: 19.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Sivas 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 27.06.2018 tarih ve

2017/121 - 2018/272 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma

için; 31.07.2016,

... için; 02.08.2016,

... için; 03.04.2017,

... için; 11.10.2016,

... için; 24.08.2016

Hüküm : Sanıklar hakkında ayrı ayrı; 5237 sayılı TCK'nın

314/2, 3713 sayılı Kanunun 5 TCK'nın 53, 58/9, 62 ve

63. maddeleri uyarınca mahkumiyet kararına ilişkin

istinat başvurusunun esastan reddi

Temyiz edenler : Sanık ... ve sanıklar müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelemesi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

1-Sanıklar ..., ..., ... ve ... hakkında kurulan hükümlere yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde;

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükme esas alınan tüm delillerin

3. CD., E. 2021/3314 K. 2021/9610 T. 19.10.2021

hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık ... ve sanıklar müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdükleri nedenler yerinde görülmeliğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddine, ancak;

Sanıklara üyelik suçundan verilen cezanın artırılması sırasında artırım oranının doğru uygulanmasına karşın uygulanan kanun maddesinin 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddesi olarak gösterilmesi gerekirken aynı Kanunun 5. maddesi olarak gösterilmesi,

Bozmayı gerektirmiş olup, hükümlerin bu nedenle BOZULMASINA, bu husus yeniden yargılama yapılmaksızın CMK'nın 303/1-c maddesine göre düzeltmesi mümkün bulunduğuundan, hükümlerin ikinci fikrasındaki "3713 sayılı yasanın 5. Maddesi" ibaresinin çıkartılarak yerine "3713 sayılı Kanunun 5/1. maddesi" ibaresinin eklenmesi suretiyle diğer yönleri usul ve kanuna uygun olan hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

2-Sanıklar ... ve ... hakkında kurulan hükümlere yönelik temyiz itirazlarının incelenmesinde;

I-Ayrıntıları ve hukuki mahiyeti Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından onanarak kesinleşen Dairemizin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarih, 2015/3 Esas, 2017/3 Karar sayılı ilamında açıklandığı üzere;

Örgüt üyesi, örgüt amacını benimseyen, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olan ve bu suretle verilecek görevleri yerine getirmeye hazır üzere kendi iradesini örgüt iradesine terk eden kişidir. Örgüt üyeleri, örgüté katılmayı, bağlanmayı, örgüté hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgüté organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Örgüté yanında veya örgüt adına suç işlemeye de, örgüt yöneticileri veya diğer mensuplarının emir ya da talimatları vardır.

Ancak örgüt üyeliğini belirlemekte ayırt edici fark, örgüt üyesinin örgüt hiyerarşisi dahilinde verilen her türlü emir ve talimatı sorgulamaksızın tamamen teslimiyet duygusuyla yerine getirmeye hazır olması ve öylece ifa etmesidir.

Silahlı örgüté üyelik suçunun oluşabilmesi için örgüté organik bağ kurulması ve kural olarak süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır. Ancak niteliği, işleniş biçimini, meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığı, örgütün amacı ve menfaatlerine katkısı itibarıyle süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk özelliği olmasa da ancak örgüt üyeleri tarafından işlenebilen suçların faillerinin de örgüt üyesi olduğunun kabulu gerekir. Örgüté sadece sempati duymak ya da örgütün amaçlarını, değerlerini, ideolojisini benimsemek, buna ilişkin yayınıları okumak, bulundurmak, örgüt liderine saygı duymak gibi eylemler örgüt üyeliği için yeterli değildir (Evik, Cürüm işlemek için örgütlenme, Syf 383 vd.).

Örgüt üyesinin, örgüté bilerek ve isteyerek katılması, katıldığı örgütün niteliğini ve amaçlarını bilmesi, onun bir parçası olmayı istemesi, katılma iradesinin devamlılık arz etmesi gerekir. Örgüté üye olan kimse, bir örgüté girerken örgütün kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla kurulan bir örgüt olduğunu bilerek üye olmak kastı ve iradesiyle hareket etmelidir. Suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüté üye olmak suçu için de saikin "suç işlemek amacı" olması aranır (Toroslu özel kısım syf.263-266, Alacakaptan Cürüm İşlemek İçin Örgüt syf. 28, Özgenç Genel Hükümler syf.280).

3. CD., E. 2021/3314 K. 2021/9610 T. 19.10.2021

Suç örgütünün tanımlanıp yaptırıma bağlandığı 5237 sayılı TCK'nın 220. maddesinin 7. fıkrasında yardım fiiline yer verilmiştir. "Örgüt içindeki hiyerarşik yapıya dahil olmamakla birlikte, örgüte bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin, örgüt üyesi olarak" cezalandırılacağı belirtilmiştir, anılan normun konuluş amacı, gerekçesinde; "örgüte hakim olan hiyerarşik ilişki içinde olmamakla beraber, örgütün amacına bilerek ve isteyerek hizmet eden kişi, örgüt üyesi olarak kabul edilerek cezalandırılır." şeklinde açıklanmış, 765 sayılı TCK'nın sistematığinden tamamen farklı bir anlayışla düzenlenen maddede yardım etme fiilleri de örgüt üyeliği kapsamında değerlendirilerek, bağımsız bir şekilde örgüte yardım suçuna yer verilmemiştir.

Yardım fiili işleyen failin örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmaması, yardımda bulunduğu örgütün TCK'nın 314. maddesi kapsamında silahlı terör örgütü olduğunu bilmesi, yardımın örgütün amacına hizmet eder nitelikte bulunması yardım ettiği kişinin örgüt yönetici ya da üyesi olması gereklidir. Yardımdan fiilen yararlanmak zorunlu değildir. Örgütün istifadesine sunulmuş olması ve üzerinde tasarruf imkanının bulunması suçun tamamlanması için yeterlidir.

Yardım fileri örgüte silah sağlama ve terörün finansmanı dışında tahdidi olarak sayılmamıştır. Her ne surette olursa olsun örgütün hareketlerini kolaylaştırın ve yaşantısını sürdürmeye yönelik eylemler yardım kapsamında görülebilir (Yargıtay Ceza Genel Kurulu 11.11.1991 tarih, Esas 9-242, Karar 305). Yardım teşkil eden hareketin başlı başına suç teşkil etmesi gerekmez. Yardım bir kez olabileceği gibi birden çok şekilde de gerçekleşebilir. Ancak yardım teşkil eden faaliyetlerde devamlılık, çeşitlilik veya yoğunluk var ise örgüt üyesi olarak da kabul edilebilecektir.

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde;

Örgütün nihai amacına hizmet eden ve yardım teşkil eden nitelikte eylem ve faaliyetleri bulunan ve ev hanımı olan sanıkların örgütün hiyerarşik yapısına dahil olduğunu, eylem ve faaliyetlerinin yoğunluk, süreklilik ve çeşitlilik gösterdiğinin her türlü kuşkudan uzak olarak tespiti açısından UYAP'ta oluşturulan örgütlü suçlar bilgi bankasında sanıklar hakkında bilgi ve beyan olup olmadığı, varsa aşama beyanlarının aslı veya onaylı suretlerinin temini ile tüm bu delillerin CMK'nın 217. maddesi uyarınca duruşmada sanık ve müdafiine okunarak, gerekirse tanık sıfatıyla dinlenilerek sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hükmün kurulması,

II-Sanıklara üyelik suçundan verilen cezanın artırılması sırasında artırım oranının doğru uygulanmasına karşın uygulanan kanun maddesinin 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddesi olarak gösterilmesi gerekirken aynı Kanunun 5. maddesi olarak gösterilmesi,

Kanuna aykırı olup, sanıklar müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Sivas 3. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 19.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/3439 K. 2021/9426 T. 11.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/3439

Karar No.: 2021/9426

Karar tarihi: 11.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Şanlıurfa 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 31.01.2018

tarih ve 2017/111 - 2018/79 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüte bilerek ve isteyerek yardım etme

Hüküm : TCK'nın 314/3 maddesi delaletiyle 314/2, 220/7, 35, 62, 53, 58/9, 63, 3713 sayılı Kanunun 5/1. maddeleri uyarınca mahkumiyet kararı

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelemesi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

Istinaf Mahkemelerinin Türk yargı sistemine dahil olmasıyla kanun yolu yargılamasında yeni bir anlayışı benimseyen kanun koyucunun, hem maddi olay hem de hukuki denetim yapacak olan istinaf başvurusunda sebep gösterme zorunluluğu öngörmezken (5271 sy. CMK madde 273/4), incelemesi hukuki denetimle sınırlı (CMK madde 294/2) olan temyiz yolunda; mülga 1412 sayılı CMUK'tan (madde 305.) da farklı şekilde, re'sen temyiz tercihinden vazgeçerek, temyiz davasını açan ve sınırlayan temyiz dilekçesinde/layihesinde temyiz edenin hükmün neden dolayı bozulmasını istediğini/temyiz sebeplerini göstermek zorunda olduğunu (CMK madde 294/1) şart koşmuş ve temyiz dilekçesinin temyiz sebeplerini içermemesi durumunda; tipki başvurunun süresi içinde yapılmaması, hükmün temyiz edilemez olması ya da temyiz edenin buna hakkı bulunmaması hallerinde olduğu gibi usulüne uygun açılmış bir temyiz davasından bahsedilemeyeceğinden temyiz isteminin reddedilmesini (CMK madde 298) emretmiş (F.Yenisey-A.Nuhoğlu, Ceza Muhakemesi Hukuku sh. 923, Centel-Zafer Ceza Muhakemesi Hukuku sh. 826, C.Şahin-N.Göktürk Ceza Muhakemesi Hukuku sh. 278) olmasına, anılan Kanunun 289. maddesinin, usulüne uygun açılmış bir temyiz davasının "sınırlı inceleme ilkesinin" bir istisnasını teşkil etmesine (F. Yenisey-A. Nuhoğlu, age sh. 905), şartları ve usulü açık bir şekilde ortaya konulmak şartıyla (AİHM Galstyan/Ermenistan Başvuru No; 26986/03 15.01.2007 t.) öngörülen usul şartlarına uyulmaması sebebiyle kanun yolu başvurusunun reddedilmesinin bu hakkın ihlali sonucunu doğurmayaçağının (AİHM Sjöö/İsveç Başvuru No; 37604/97) da istikrar kazanmış yargışal kararlarla kabul edilmesine nazaran; sanık müdafiinin 10.10.2019 tarihli süre tutum dilekçesinin

3. CD., E. 2021/3439 K. 2021/9426 T. 11.10.2021

temyiz sebeplerini içermemiği ayrıca somut olayda CMK'nın 289. maddesinde düzenlenen hukuka kesin aykırılık halleri bulunmadığı anlaşılmakla; temyiz isteminin CMK'nın 298. maddesi gereğince REDDİNE, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304/1. maddesi uyarınca dosyanın Şanlıurfa 6. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin bilgi için Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 4. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 11.10.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/4686 K. 2021/9435 T. 11.10.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/4686

Karar No.: 2021/9435

Karar tarihi: 11.10.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

İtiraz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

İtiraz Yazısının Tarihi : 08.12.2020

İtiraz Edilen Daire Kararı : Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 14.02.2017 gün ve 2015/3306 - 2017/4409 sayılı kararı

İtirazla İlgili Mahkeme Kararı : Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 15.05.2013 tarih ve 2010/92- 2013/127 sayılı kararı

İtirazla İlgili Hüküm : TCK'nın 314/3 ve 220/6 delaletiyle 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5, TCK'nın 62, 53/1-2-3, 58/9, 63

TCK'nın 174/1, 3713 sayılı Kanunun 5/2, 62/1, 53/1-2-3, 58/7-8-9, 63 uyarınca mahkumiyet hükümleri

İtiraza Konu Olan Sanık : ...

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme, Tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirilmesi

I-İTİRAZ KONUSU

18.09.2009 günü ... Mahallesi ... sokak üzeri Halil İbrahim Camii önünde "Çağrı-irademe dokunma-irademle dialog kur, 14 Nisan ve 11 Eylülde partimize yönelik siyasi operasyonlar ve kurt halkına karşı yürütülen askeri operasyonları protesto etmek amacıyla DTP Toroslar ... Mahalle Temsilciliği önünde buluşmaya davet ediyoruz. DTP il örgütü Tarih 18 Eylül 2009 Cuma Saat 17.00" yazan eylem çağrıları ele geçirilmiş, bahsedilen gün ve saatte DTP ... Mahalle Temsilciliği önünde 200-250 kişilik bir grup toplanmıştır. Örgüt lehine sloganlar atıp örgüt lideri ... ve bazı örgüt mensuplarının resimleri, YDG sözde bayrakları açılmıştır. Grup yürüyerek DTP Akdeniz İlçe teşkilatının önüne kadar gelmiş, kalabalıktan ayrılan yüzlerini bez ve puşilerle kapatan 25-30 kişi slogan atarak gazeteciler ve güvenlik güçlerine taşlı ve molotof kokteyli saldırıcı bulunmuşlardır. Sanığın da bu eyleme katıldığı tespit edilmiş, hakkında Adana Cumhuriyet Başsavcılığının 06.04.2010 tarihli 2010/221 Esas numaralı iddianamesiyle Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme, tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirilmesi suçlarından cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmıştır.

Adana (Kapatılan) 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 15.05.2013 tarih, 2010/92 E-2013/127 K sayılı kararıyla; hükümlü ... hakkında, TCK'nın 314/3 ve 220/6 yollamasıyla 314/2, 62, 53/1-2-3, 58/9, 63 ve 3713 sayılı Kanunun 5 maddeleri uyarınca "Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme" ve TCK'nın 174/1, 62/1, 52/2-4, 53/1-2-3, 58/7-8-9, 63 ve 3713 sayılı Kanunun 5/2 maddeleri uyarınca "Tehlikeli

3. CD., E. 2021/4686 K. 2021/9435 T. 11.10.2021

maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirmesi" suçlarından mahkumiyetine karar verilmiştir.

Sanık tarafından kararın temyizi üzerine yapılan inceleme neticesinde; Dairemizin 14.02.2017 tarihli 2015/3306 Esas, 2017/4409 Karar sayılı ilamı ile, sanık hakkında hükmün E başlığının a-1, b-1 bendlerinde, İ başlığının a-1, b-1 bendlerinde mükerrer hüküm kurulması suretiyle hükmün karıştırılması, TCK'nın 53 maddesi uygulanırken Anayasa Mahkemesinin 24.11.2015 tarihli iptal kararının gözetilmemesi, Tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirmesi suçundan hükm kurulurken TCK'nın 52/4 maddesi uyarınca ihtar yapılamayacağının gözetilmemesi gibi hususlar yönünden CMUK'un 322. maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğuundan düzeltilerek onama kararı verilmiştir.

Sanık 28.09.2020 tarihli dilekçesinde itiraza konu dosyada 15.05.2013 tarihinde karar verildiğini, bu tarihte Adana F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunduğu, kendisinin karar duruşmasından haberdar edilmediğini, hukuki süreçte ilişkin bilgilendirilmediğini, ayrıca duruşmada müdafii de bulunmadığını, bu sebeplerle savunma hakkının kısıtlandığını ifade etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 17.02.2021 tarih, KD – 2020/104245 sayılı yazısı ile Dairenin 14.02.2017 tarih 2015/3306 Esas, 2017/4409 sayılı kararının kaldırılarak, İlk Derece Mahkemesi ilamının sanık yönünden bozulması hususunda CMK'nın 308. maddesi uyarınca itirazda bulunulmuştur.

II- İTİRAZ NEDENLERİ :

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 17.02.2021 tarih, KD – 2020/104245 sayılı yazısı ile ilgili kısmında belirtildiği şekli ile;

"Hükümlü ..., 28.09.2020 tarihli dilekçesiyle; kendisinin Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 2012/187 Esas - 2013/140 K sayılı dosyasında başkaca bir suçtan tutuklu olarak yargıldığını, bu kapsamında Adana F Tipi Ceza İnfaz Kurumunda tutulduğunu, yargılandığı bu dosyada 27.05.2015 tarihinde karar verildiğini, işbu itiraza konu dosyada 15.05.2013 tarihinde karar verildiğini, bu karar duruşmasından haberdar edilmediğini, bu duruşmaya çağrılmadığını, hukuki süreçte ilişkin bilgilendirilmediğini, tutuksuz yargılanması nedeni ile duruşmada müdafii de bulunmadığını, savunma hakkının kısıtlandığını" bu sebeplerle hakkında verilen mahkumiyet kararlarının düzeltilerek onanmasına dair Dairemiz kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca olağanüstü kanun yolu itiraza (karar düzeltme) gidilmesini talep etmiştir.

Tarafımızdan dosyanın yapılan tetkikinde ve UYAP sorgulamalarında,

Sanık hakkında Adana Cumhuriyet Başsavcılığının 06.04.2010 tarihli 2010/221 Esas numaralı iddianamesiyle Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleme, tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirmesi suçlarından cezalandırılması istemiyle açılan kamu davasının, Adana (Kapatılan) 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 2010/92 Esasına kaydedildiği, tutuksuz olarak yargılanan sanığın savunması 30.12.2010 tarihli 12 nolu celsede müdafii olmaksızın alındığı, sanığa duruşmalardan bağışık tutulmak isteyip istemediği hususunun sorulmadığı, yargılama devam ederken sanığın 03.02.2012 tarihinde başka suçtan tutuklandığını ve iddia makamının mütalaasını sunduğu 27.03.2012 ile mahkemenin karar verdiği 15.05.2013 tarihlerinde de Adana F Tipi Ceza İnfaz Kurumunda tutuklu olarak bulunduğu anlaşılmaktadır.

Tüm dosya kapsamı, oluş ve kabule göre;

"Hükümlü ...'un, hükm tarihinde Adana F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bir başka suçtan tutuklu olduğunu anlaşılmaması karşısında; duruşmadan bağışık tutulmak isteyip istemediği sorulmadan ve bu

3. CD., E. 2021/4686 K. 2021/9435 T. 11.10.2021

hususta bir karar alınmadan hükmün açıklandığı 15.05.2013 tarihli duruşmada hazır edilmeyerek hükümlülüğüne karar verilmesi suretiyle, 5271 sayılı CMK'nın 196. maddesine aykırı olarak savunma hakkının kısıtlanması nedeniyle Adana (Kapatılan) 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 15.05.2013 tarih, 2010/92 E - 2013/127 K sayılı kararına ilişkin Yüksek Dairenizin 14.02.2017 gün ve 2015/3306 Esas, 2017/4409 Karar sayılı hükümlü ... yönünden "Düzeltilerek onama" ilamının kaldırılarak, Yerel Mahkeme kararının bozulması" şeklindeki gerekçe ile itiraz isteminde bulunulmuştur.

III- İTİRAZ DEĞERLENDİRİLMESİ :

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 05.02.2019 tarih ve 2019/70 K sayılı kararında açıklandığı üzere;

"Mahkemece sorgusu yapılmış olan sanık veya bu hususta sanık tarafından yetkili kılındığı hâllerde müdafii isterse, mahkeme sanığını duruşmada hazır bulunmaktan bağışık tutabilir." (CMK 196/1. madde) mahkemece sorgusu yapılmış olmak şartıyla sanığın veya bu hususta yetkili kıldığı müdafinin istemi ile duruşmada hazır bulunmaktan bağışık tutulabileceği hükmü altına alınmıştır.

"Hastalık veya disiplin önlemi ya da zorunlu diğer nedenlerle yargılamanın yapıldığı yargı çevresi dışındaki bir hastahane veya tutukevine nakledilmiş olan sanığın, sorgusu yapılmış olmak koşuluyla, hazır bulundurulmasına gerek görülmeyen oturumlar için getirilmemesine mahkemece karar verilebilir." (CMK 196/5. madde) sanığın sorgusunun yapılmış olması şartıyla gerek görülmeyen oturumlar bakımından sanığın getirilmemesine mahkemece karar verilebileceği öngörmüştür.

Sanığın duruşmada hazır bulunabilmesi, yükümlülük yönü olmakla birlikte öncelikle kendisi açısından bir hak olup, bu hak adil yargılanma hakkının temel unsurlarından birini oluşturmaktadır. Tarafı olduğumuz ve onaylamakla iç hukuk mevzuatına dahil ettiğimiz Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi'nin "Adil yargılanma hakkı" başlıklı 6. maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde, sanığın en azından kendi kendini savunma hakkını bulunduğu belirtilmekle, mahkeme huzurunda doğrudan savunmasını yapabilmesi için duruşmada hazır bulunma hakkının varlığı da zımnenn kabul edilmiştir.

Kendisi yönünden hak olarak düzenlendiği kabul edilen bir hususta sanığın, bu hakkı ne şekilde kullanacağı konusunda hiçbir insiyatifinin olmadığından kabulü halinde hakkın varlığından da söz edilemeyecektir.

Nitekim, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 12 Şubat 1985 tarihli Colozza ve Rubinat/İtalya ile 25 Kasım 1997 tarihli Zana/Türkiye kararlarında, sözleşmeyle garanti altına alınan bir hakkın kullanılmasından vazgeçilmesinin, bunun açıkça söylemenesiyle mümkün olabileceği belirtilmiş olup, buna göre sanığın duruşmada hazır bulunma hakkından feragat etmesi de ancak bu hususu açıkça söylemesiyle mümkün olacaktır.

Bu açıklamalar ışığında itiraza konu olay değerlendirildiğinde;

Aynı yargı çevresindeki ceza infaz kurumunda başka bir suçtan tutuklu olarak bulunan ve Yerel Mahkemece yapılan sorgusu sırasında duruşmadan bağışık tutulma isteğinde bulunmayan sanık ...'un hükmün açıklandığı 15.05.2013 tarihli son oturumda hazır bulundurulmayıp yokluğunda yargılamaya devam edilerek mahkûmiyetine karar verilmesi savunma hakkının sınırlanırılması niteliğindedir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının yerinde olduğu anlaşılmakla itirazın kabulüne karar verilmiştir.

3. CD., E. 2021/4686 K. 2021/9435 T. 11.10.2021

IV-SONUÇ : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının KABULÜNE,

2-Dairenin 14.02.2017 tarih ve 2015/3306 E. - 2017/4409 K. sayılı Düzeltilerek onama kararının sanıkla ilgili kısımlarının KALDIRILMASINA,

3- Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyz sebebine göre vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan inceleme sonunda:

1-Hükmün açıklandığı 15.05.2013 tarihli celse itibariyle Adana F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda başka suçtan tutuklu olduğu anlaşılan ve duruşmalarda bağışık tutulmaya yönelik bir talebi dosyaya yansımayan sanık hazır edilmeden ve son sözü sorulmadan yargılamanın bitirilmesi suretiyle savunma hakkının kısıtlanması,

2-Anayasa Mahkemesinin 24.11.2015 tarih ve 29542 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 08.10.2015 tarih, 2014/140 Esas, 2015/85 Karar sayılı iptal kararı ile TCK'nın 53/1. maddesindeki bazı düzenlemelerin iptal edilmiş olması nedeniyle bu karar doğrultusunda huküm kurulması gereğinin gözetilmemesi,

3-Sanık hakkında hükmün E başlığının a-1, b-1 bendlerinde, İ başlığının da a-1, b-1 bendlerinde mükerrer huküm kurulması suretiyle hükmün karıştırılması,

4-Adli para cezalarının yerine getirilmemesi halinde 6545 sayılı Kanunla değişik 5275 sayılı Kanunun 106/3 maddesi uyarınca infaz aşamasında resen uygulama yapılabileceğinden, sanık hakkında, Tehlikeli maddelerin izinsiz olarak bulundurulması veya el değiştirilmesi suçundan kurulan hukümde, TCK'nın 52/4 maddesi gereğince ihtar yapılamayacağının gözetilmemesi,

Kanuna aykırı, sanığın temyz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan sair yönleri incelenmeyen hükmün bu sebeplerden dolayı BOZULMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 11.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/5543 K. 2021/8980 T. 22.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/5543

Karar No.: 2021/8980

Karar tarihi: 22.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

İNCELENEN KARARIN;

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : Hatay 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 13.07.2020 tarih ve 2019/91-2020/292 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne üye olma

Hüküm : TCK'nın 314/2, 3713 sayılı Kanunun 5/1 TCK'nın 62, 53, 58/9 ve 63 maddeleri uyarınca mahkumiyet hükümlerine yönelik istinat başvurularının esastan reddi

Temyiz edenler : Sanıklar ve müdafileri

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenlerin sıfatı, başvuruların süresi, kararların niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Temyiz taleplerinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi;

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

I-)Sanık ... hakkındaki hükme yönelik temyiz taleplerinin incelenmesinde;

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükme esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uyduğu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık ve müdafinin temyiz dilekçelerinde ileri sürdükleri nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddiyle hükmün ONANMASINA,

II-)Sanık ... hakkındaki hükme yönelik temyiz taleplerinin incelenmesinde;

1-) Ayrıntıları ve hukuki mahiyeti Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından onanarak kesinleşen Dairemizin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarih, 2015/3 Esas, 2017/3 Karar sayılı ilamında açıklanlığı üzere;

Örgüt üyesi, örgüt amacını benimseyen, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olan ve bu suretle verilecek görevleri yerine getirmeye hazır olmak üzere kendi iradesini örgüt iradesine terk eden kişidir. Örgüt üyeliği,

3. CD., E. 2021/5543 K. 2021/8980 T. 22.9.2021

örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüté hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyesi örgüté organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Örgüté yanında veya örgüté adına suç işlemeye de, örgüté yöneticileri veya diğer mensuplarının emir ya da talimatları vardır. Ancak örgüté üyeliğini belirlemeye ayırt edici fark, örgüté üyesinin örgüté hiyerarşisi dahilinde verilen her türlü emir ve talimatı sorgulamaksızın tamamen teslimiyet duygusuyla yerine getirmeye hazır olması ve öylece ifa etmesidir.

Sılahlı örgüté üyelik suçunun oluşabilmesi için örgüté organik bağ kurulması ve kural olarak süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır. Ancak niteliği, işleniş biçimini, meydana gelen zarar ve tehlikenin ağırlığı, örgütün amacı ve menfaatlerine katkısı itibarıyle süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk özelliği olmasa da ancak örgüté üyeleri tarafından işlenebilen suçların faillerinin de örgüté üyesi olduğunu kabulü gereklidir. Örgüté sadece sempati duymak ya da örgütün amaçlarını, değerlerini, ideolojisini benimsemek, buna ilişkin yayınıları okumak, bulundurmak, örgüté liderine saygı duymak gibi eylemler örgüté üyeliği için yeterli değildir (Evik, Cürüm işlemek İçin örgütlenme, Syf 383 vd.).

Örgüt üyesinin, örgüté bilerek ve isteyerek katılması, katıldığı örgütün niteliğini ve amaçlarını bilmesi, onun bir parçası olmayı istemesi, katılma iradesinin devamlılık arz etmesi gereklidir. Örgüté üye olan kimse, bir örgüté girerken örgütün kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla kurulan bir örgüt olduğunu bilerek üye olmak kastı ve iradesiyle hareket etmelidir. Suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüté üye olmak suçu için de saikin "suç işlemek amacı" olması aranır(Toroslu özel kısım syf.263-266, Alacakaptan Cürüm işlemek için Örgüt syf. 28, Özgenç Genel Hükümler syf.280).

Suç örgütün tanınanıp yaptırıma bağlandığı 5237 sayılı TCK'nın 220. maddesinin 7. fıkrasında yardım fiiline yer verilmiştir. "Örgüt içindeki hiyerarşik yapıya dahil olmamakla birlikte, örgüté bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin, örgüté üyesi olarak" cezalandırılacağı belirtilmiştir, anılan normun konuluş amacı, gereklilikte; "örgüté hakim olan hiyerarşik ilişki içinde olmamakla beraber, örgütün amacına bilerek ve isteyerek hizmet eden kişi, örgüté üyesi olarak kabul edilerek cezalandırılır." şeklinde açıklanmış, 765 sayılı TCK'nın sistematığından tamamen

farklı bir anlayışla düzenlenen maddede yardım etme fiilleri de örgüté üyeliği kapsamında değerlendirilerek, bağımsız bir şekilde örgüté yardım suçuna yer verilmemiştir.

Yardım fiili işleyen failin örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmaması, yardımda bulunduğu örgütün TCK'nın 314. maddesi kapsamında silahlı terör örgütü olduğunu bilmesi, yardımın örgütün amacına hizmet eder nitelikte bulunması yardım ettiği kişinin örgüt yöneticisi ya da üyesi olması gereklidir. Yardımdan fiilen yararlanmak zorunlu değildir. Örgütün istifadesine sunulmuş olması ve üzerinde tasarruf imkanının bulunması suçun tamamlanması için yeterlidir.

Yardım fiilleri örgüté silah sağlama ve terörün finansmanı dışında tahlidi olarak sayılmamıştır. Her ne surette olursa olsun örgütün hareketlerini kolaylaştıran ve yaşantısını sürdürmeye yönelik eylemler yardım kapsamında görülebilir(Yargıtay Ceza Genel Kurulu 11.11.1991 tarih, Esas 9-242, Karar 305). Yardım teşkil eden hareketin başlı başına suç teşkil etmesi gerekmeyez. Yardım bir kez olabileceği gibi birden çok şekilde de gerçekleşebilir. Ancak yardım teşkil eden faaliyetlerde devamlılık, çeşitlilik veya yoğunluk var ise örgüté üyesi olarak da kabul edilebilecektir.

FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile iltisaklı ... Katılım Bankası AŞ'de gerçekleştirilen mutat hesap hareketlerinin örgütSEL faaliyet ya da örgüté yardım etmek kapsamında değerlendirilmeyeceği, örgüt talimi

3. CD., E. 2021/5543 K. 2021/8980 T. 22.9.2021

doğrultusunda, örgüte yarar sağlamak amacıyla hesap açma işlemlerinin yapıldığının ortaya konulması gerekmektedir.

Örgütün kurucusu, yöneticileri ve örgüt hiyerarşisinde üçüncü veya daha yukarı katmanlarda yer alan mensuplarının zaman sınırlaması olmaksızın örgütün nihai amacından haberdar oldukları yönünde kuşku bulunmamakta ise de, bir ve ikinci katmanlarda yer alanlar açısından; Devletin her kurumuna sizar, mensupları vasıtasiyla kişi ve kurumlara yönelik, örgütün gerçek yüzünü ortaya koyan operasyonlara başlandığı, bu yapının kamuoyu ve medya tarafından tartışılar hale geldiği, üst düzey hükümet yetkilileri ve kamu görevlileri tarafından yapılan açıklamalarda “paralel yapı” veya “terör örgütü” olduğuna ilişkin tespitler ve uyarıların yapıldığı, Milli Güvenlik Kurulu tarafından da aynı değerlendirmelerin paylaşıldığı süreçten önce icra edilen faaliyetlerin, nitelik, içerik ve mahiyeti itibariyle silahlı terör örgütünün amacına hizmet ettiğinin somut delil ve oglularla ortaya konulmadıkça örgütsel faaliyet kapsamında kabul edilemeyeceği, bu tarihten sonra gerçekleşen ve örgütsel faaliyet olarak kabul edilen hareketlerin örgüt hiyerarşisine dahil olduğunu gösterir biçimde çeşitlilik, devamlılık ve yoğunluk içermesi gerektiği değerlendirilerek;

Bu açıklamalar ışığında;

İskenderun'da bulunan bir nakliyat firmasında muhasebe işi ile uğraşan, örgütün kriptolu iletişim ağı olan ByLock iletişim sistemini kullanmayan, örgütsel bir bağı tespit edilemeyen sanığın mahkeme kabulüne esas alınan örgüt evine yiyecek ve temizlik malzemesi temin etmek şeklindeki eylemlerinin malzemelerin nitelik ve niceliği nazara alındığında silahlı terör örgütünün hiyerarşik yapısına dahil olduğunu gösterir biçimde çeşitlilik, devamlılık ve yoğunluk içermemesi karşısında, sanığın örgüt üyesi olarak kabul edilmesine yasal olanak bulunmadığından, konusu suç oluşturmayan, ancak örgüt liderinin talimatı doğrultusunda amaca hizmet eden eylemlerinin silahlı terör örgütüne yardım suçunu oluşturacağı gözetilmeden, suç vasfında yanlışlıkla düşülerek yazılı şekilde hüküm kurulması,

2-) Sanığın FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile iltisaklı ... Katılım Bankası AŞ'de gerçekleştirdiği mutad hesap hareketlerinin ve mezkur bankanın TMSF'ye devredildiği tarihten sonra 31.08.2015 ve 01.09.2015 tarihlerinde hesap açmasının örgütsel faaliyet kapsamında değerlendirilemeyeceğinin gözetilmemesi,

Kanuna aykırı olup, sanık ve müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu nedenlerle BOZULMASINA, sanık ...'ın üzerine atılı suçun vasif ve mahiyeti, verilen ceza miktarı, bozma nedenleri ve tutuklulukta geçirdiği süre dikkate alındığında, sanık ve müdafinin tahliye taleplerinin reddi ile tutukluluk halinin devamına, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın Hatay 2. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin bilgi için Adana Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİN, 22.09.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. CD., E. 2021/6653 K. 2021/9051 T. 23.9.2021

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 3. Ceza Dairesi

Esas No.: 2021/6653

Karar No.: 2021/9051

Karar tarihi: 23.09.2021

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

Mahkemesi :Ceza Dairesi

İlk Derece Mahkemesi : ... 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 09.02.202 tarih ve 2020/16 - 2021/21 sayılı kararı

Suç : Silahlı terör örgütüne bilerek ve isteyerek yardım etme

Hüküm : TCK'nın 314/3 ve 220/7. maddesi delaletiyle 314/2, 220/7, 3713 sayılı Kanunun 5/1, TCK'nın 62, 53, 58/9, 63. maddeleri gereğince mahkumiyet hükmüne yönelik istinat başvurusunun esastan reddi

Bölge Adliye Mahkemesince verilen hükmü temyiz edilmekle;

Temyiz edenin sıfatı, başvurunun süresi, kararın niteliği ve temyiz sebebine göre dosya incelendi, gereği düşünüldü;

Temyiz talebinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansitan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

Oluş ve tüm dosya kapsamına göre, örgütle organik bağ kurduğu ve hiyerarşik yapısına dahil olduğu belirlenen sanığın silahlı terör örgütüne üye olma suçunu işlediği anlaşılmış ise de, atfın niteliği ve aleyhe temyiz olmaması dikkate alınarak bu husus bozma nedeni yapılmamıştır.

Yargılama sürecindeki usulî işlemlerin kanuna uygun olarak yapıldığı, hükmeye esas alınan tüm delillerin hukuka uygun olarak elde edildiğinin belirlendiği, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların temyiz denetimini sağlayacak biçimde eksiksiz olarak sergilendiği, özleri değiştirilmeksızın tartışıldığı, vicdani kanının kesin, tutarlı ve çelişmeyen verilere dayandırıldığı, eylemlerin doğru olarak nitelendirildiği ve kanunda öngörülen suç tipine uydugu, yaptırımların kanuni bağlamda şahsileştirilmek suretiyle uygulandığı anlaşılmakla; sanık müdafinin temyiz dilekçesinde ileri sürdüğü nedenler yerinde görülmediğinden CMK'nın 302/1. maddesi gereğince temyiz davasının esastan reddine, ancak;

1-Yerel mahkemenin, sanığın silahlı terör örgütüne bilerek ve isteyerek yardım ettiği son eylem tarihini "08/06/2015" olarak kabul etmesine rağmen, gerek ilk derece mahkemesi gerekse Bölge Adliye Mahkemesi gerekçeli karar başlıklarında suç tarihinin "2014 ve 2015 yılları" olarak belirtilmesi,

2-İlk derece mahkemesinin sanık hakkında kurduğu hükmde ceza doğru olarak hesaplandığı halde, Bölge Adliye Mahkemesi kararında, "Sanık hakkında ceza tayin edilirken ilk derece mahkemesinin hükm kışının 2. Paragrafında "1 yıl 18 ay" olarak yazılması gerekirken sehven "1 yıl 8 ay" olarak yazılmış olması sonuç cezanın doğru belirlendiğinden sadece eleştiri konusu yapılmakla yetinilmiştir.", şeklinde eleştiri yapılması,

3. CD., E. 2021/6653 K. 2021/9051 T. 23.9.2021

3-Sanık hakkında 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 107. maddesinin dördüncü fıkrası ile 108. maddesi hükümleri yerine olayda koşulları oluşmayan TCK'nın 58/9. maddesinin uygulanması,

Bozmayı gerektirmiş olup, hükmün bu nedenle BOZULMASINA, ancak bu hususların yeniden yargılamayı gerektirmeden CMK'nın 303/1. maddesi uyarınca düzeltilmesi mümkün bulunduğuundan, ilk derece mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi gerekçeli karar başlıklarındaki suç tarihi kısmından "2014 ve 2015 yılları" ibarelerinin çıkartılarak yerine "08/06/2015" ibaresinin eklenmesi, TCK'nın 58/9. maddesinin uygulanmasına ilişkin kısımların bütünüyle hüküm fıkrasından çıkarılması; Bölge Adliye Mahkemesi gerekçeli kararından ise eleştiriye ilişkin fíkranın bütünüyle çıkarılması suretiyle sair yönleri usul ve kanuna uygun bulunan hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA, 28.02.2019 tarihinde yürürlüğe giren 20.02.2019 tarih ve 7165 sayılı Kanunun 8. maddesiyle değişik 5271 sayılı Kanunun 304. maddesi uyarınca dosyanın ... 2. Ağır Ceza Mahkemesine, kararın bir örneğinin Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 23.09.2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.